

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֱמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֱמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוּ מִמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבֵת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

140

הַשֵּׁפ"ג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

יבנאל

רחוב הרך הזהר
053.322.6734

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

היכל הקודש

טבריה

רחוב מנחם שפירא 2
052.769.1722

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב
079.704.0066

חיזוק פאר די אידישע שטוב
079.704.0069

ג'רפס ע"י

קרו הדפסה
היכל הקודש
ירושלים עיה"ק
054-845-6150

נַעֲתוּ אֲמוּנָה

- א. האם להגיד לחבר שלי שהוא הכאיב לי? .....
- ב. מתי הוא הזמן הנכון לאמירת תקון חצות? .....
- ג. איך אפשר לגרם שהלמודים בתלמוד תורה יהיו יותר נעימים? .....
- ד. איך גרוש יכול להתחזק? .....
- ז. האם להתאסף בליל שבת שירה .....
- ח. מה אעשה שאני לא יכולה לסבל שכולם מסתכלים עלי? .....
- ט. מה עוד אני יכול לעשות כדי לזכות לעינים טהורות? .....
- יב. מהן המלים באדייש בסוף של הנגון "אמר ה' לי עקב"? .....

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. תקבלו על עצמכם לכבוד יום ההולדת לטל ידיים בבקר .....
- א. התנהח חזק בלמוד התורה, אל תסתכל על הבלבולים .....
- ב. תלמד ותלמד ללא הפסקה, זה ישמר עליך מכל רע .....
- ב. למוד משניות מוכך את הנשמה, נהיים צדיק גדול .....
- ג. התורה טובה מכל סחורה, ...
- ג. תלמד את דף הנמרא כל יום, כך תעשה לי נחת .....
- ג. לקבע זמן לפרש מכולם ולדבר אל השם יתברך .....
- ד. לימוד תורה הוא כמו מזון לאדם .....
- ה. לא לעזוב את המנהגים של ההורים .....
- ה. כשהילדים בכתה מציקים על אמירת משניות .....
- ו. הצדיק עוזר לאדם למצוא את אברתו .....

- ז. לא להפחיד ילדות, בפרט ילדות צעירות.....
- ח. לא להתערב בחנוך הילדים.....
- ט. תפסיקו לכבות, כי זה יכול להביא דברים מפחידים.....
- י. הגמרא הקדושה תעשה לך מתיקות ואור.....
- יא. להתנהג בצניעות ובקדושה כמו בנות ישראל, ולא כמו המצרים.....
- יב. עם שלוש הנקודות האלו של רבנו ז"ל, אתה תפעל אצל אשתך.....
- יג. אף פעם אל תקימו ממקומו אדם שבא לאכל אצל שמחה.....
- יד. הליצנות הזאת מוציאה כל טפת יראת שמים.....
- יז. שהבחורים יעזרו ויתנהגו בדרך ארץ.....
- יח. רק אמונה היא הרפואה לכל הכעיות.....
- יט. תגיד תורה למלמד שלך.....
- כ. תעזרו לאמא שלכם ואל תריבו עם האחים והאחיות.....
- כא. עם אמונה אפשר לתקן הכל.....
- כב. תתחזקו ותחזקו את כל המורות לתת חנוך טוב.....

הקונטרס לרפואת העניא בת ראכל בתשוח"י

האם להגיד לחבר שלי שהוא הכאיב לי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני שמח שיש מקום שאפשר לשאל שאלות ולקבל תשובות אפלו השאלות מסוג כזה שרוב אחר בכלל לא היה מבין מה אני רוצה לשאל.

השאלה שלי היא כד, אני משתדל להרגיל את עצמי שכאשר מישהו מכאיב לי לא לומר לו כלום אלא ללכת להשם יתברך ולספר לו את כל הענין שאותו אחד פגע בי והכאיב לי. כוננתי על אנשים אחרים, לא על אשתי, בבית אני בן אומר לאשתי שדבר מסים שהיא אמרה או עשתה כואב לי, כי אני שומע בשעורים של ראש הישיבה שלא לשמור את הכאב בפנים כי אחר כך זה יכול להתפוצץ, אלא צריך לומר מה מפריע, אבל כשזה מגיע לאנשים אחרים אני בן שומר את הכאב בתוכי ולא אומר להם כלום, אני מספר את זה רק להשם יתברך לבד.

אבל הספור הוא שאני עדין לא אווזו בדרךה הזו שאחרי שאני מספר את זה להשם יתברך כל הכאב יוצא מלבי, אני עדיין נשאר עם כאב על האדם שפגע בי, ממילא אני לא יודע האם זו אכן הדרך הנכונה, אולי אני בן צריך להגיד לאותו אחד שהוא הכאיב לי? אני מבקש מהשם יתברך גם על זה בעצמו, אם זה מספיק שאני מספר את זה רק להשם יתברך או שאני צריך גם להגיד לשני?

מהי באמת הדרך הנכונה לנהוג בזה? אני לא רוצה להטעות את עצמי.

יישר פח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת בְּשִׁלַח, כ"ב שׁוֹכְבֵי"ם, ח' שָׁבֵט, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נֵרוֹ גָּאִיר
קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּהְיֶה אֶחָד בְּפֶה וְאֶחָד בְּלֵב; אִם מִיִּשְׁהוּ מִכְּאִיב לְךָ - אֶתָּה יָכוֹל
לְשׁוֹחַח אֶתְּוֹ עַל זֶה וּלְהִתְפַּיֵּס, מֵאֲשֶׁר לְהִסְתַּוְּבֵב עִם חֵיוֹף מִזְגָּף וּבִפְנִימִים לְהִיּוֹת
מְלֵא בְּשִׂנְאָה וְאִיבָה.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְשׁוֹחַח עַל כָּל דְּבָר עִם הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ. תִּחַפֵּשׁ לְךָ מְקוֹם
שָׂאִין שָׁם אֶף אֶחָד, וְלֶךְ לְשֵׁם בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ; תְּשׁוֹחַח אֶתְּוֹ
כְּמוֹ שְׂמֵדְבָרִים עִם חֵבֵר טוֹב, וּבְמִשְׁךָ הַזְּמַן אֶתָּה תִּקְבַּל יִשׁוּב הַדַּעַת, כְּכָר לֹא
יִהְיֶה אֲכַפֵּת לְךָ מֵה פְּלוּנֵי אוֹמֵר וּמֵה אֲלִמוּנֵי אוֹמֵר.

אֲחֵי הַיָּקָר, אֲפִלּוֹ שְׂאֲנַחְנוּ רְחוּקִים מִהַדְרָגוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים - בְּכָל זֹאת
אֲנַחְנוּ גַם יְכוּלִים לְהִגִּיעַ לָזֶה עַל יְדֵי שְׂנֵצִיַת לְעֻצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

מִתִּי הוּא הַזְּמַן הַנִּכּוֹן לְאַמִּירַת תְּקוּן חֻצוֹת ?

שְׂאֵלָה :

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רֹאשִׁית כָּל יִישׁר כַּח גְּדוֹל לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה עַל הַתְּשׁוּבוֹת הַרְבּוֹת עַל כָּל סוּגֵי הַשְּׂאֵלוֹת,
זֶה חֶסֶד אֲדִיר לְעֲנוּת לְכָל אֶחָד עַל הַשְּׂאֵלוֹת שְׂמִצִּיקוֹת לוֹ, הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִתֵּן לָכֶם הַרְבֵּה כַּח
לְהַמְשִׁיךְ.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה לִזְמַר תְּקוּן חֻצוֹת כָּל לַיְלָה, אֲבָל לְמַעֲשֵׂה אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאִיזָה שְׁעָה
בַּלַּיְלָה כְּבָר אֲפָשֶׁר לִזְמַר תְּקוּן חֻצוֹת, אוֹ שְׁעֵדִיף לְקוֹם בְּאַמְצֵעַ הַלַּיְלָה אוֹ לְפָנוֹת בְּקָר כְּדִי
לִזְמַר אֶת זֶה?

אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יְכוּל בְּבִקְשָׁה לְעֲנוּת לִי עַל זֶה, מֵהִי הַדְּרָךְ הַכִּי טוֹבָה

לְאַמִּירַת תְּקוּן חֻצוֹת?

יִישׁר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, כ"ב שוכבי"ם, ח' שבט, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אין דרך איך זה אמור להיות, אצל אחד עובד טוב יותר ללכת לישן
מקדם ולקום בחצות, אצל השני עובד טוב יותר להשאיר ער ולהגיד חצות;
לכל אחד יש את הדרך שלו שבה הוא יכול לעבד את השם.
כך גם עם הלמוד; לאחד קל יותר לקום לפנות בקר ולשני מסתדר יותר
להשאיר ער בלילה ללמוד, כל אחד צריך להסתכל איך זה מסתדר אצלו.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איך אפשר לגרם שהלמודים בתלמוד תורה יהיו יותר נעימים?

שאלה:

לקבול ראש הישיבה שליט"א,

אני גר בקרית ברסלב, ליבערטי. בשהמלמד שלי מספר מהפרשה זה מאד נחמד,
גם בשהוא מספר ספורים, אבל בשלומדים - זה קשה, וגם יותר מדי זמן בשבילי ברצף.
רציתי לדעת אם ראש הישיבה יכול לתת לי עצה.

יישר כח על הכל ועל השעורים

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, כ"ב שוכבי"ם, ח' שבט, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי
קבלתי את מכתבך.

אתה לא היילד היחיד שקשה לו ללמוד את התורה הקדושה. רבנו ז"ל
ספר שגם הוא בילדותו היה לו מאד קשה ללמוד, תראה מה רבנו ספר, איך
הוא התחיל ללמוד כשהוא היה ילד צעיר. "וספר שכל למודו בא לו ביגיעה
גדולה, פי בתחלה היה לומד משניות ולא היה מבין למודו", מה הוא עשה?

”וְהָיָה בּוֹכָה הַרְבֵּה לְפָנַי הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂיֵאִיר עֵינָיו, וְהָיָה בּוֹכָה וּבּוֹכָה כָּל כֶּף, עַד שֶׁזָּכָה שְׂיִיכַל לְלַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת, וְכֵן אַחַר כֵּן לָמַד שְׂאָר סְפָרִים וְלֹא הָיָה מִכֵּין גַּם כֵּן, וְהָיָה בּוֹכָה וּבּוֹכָה גַם כֵּן הַרְבֵּה מְאֹד עַד שֶׁזָּכָה לְהִבְיָנָם”, רַבֵּינוּ בָּבָה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂיִזְכֶּה לְהִבְיָן, עַד שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ עֲזָר לוֹ שֶׁהִבְיָן אֶת כָּל מַה שֶּׁהוּא לָמַד (שְׁבַחֵי הַר”ן, אוֹת ח).

כְּשֶׁלּוֹמְדִים תּוֹרָה לֹא מְרַגְּשִׁים מְיָד בַּהֲתַחֲלָה מְתִיקוֹת וְטַעַם, אֲבָל בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן מִתְחִילִים לְהִרְגִּישׁ מְתִיקוֹת וְטַעַם. שׁוֹנֵה מִהָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁמְיָד בַּהֲתַחֲלָה מְרַגְּשִׁים טַעַם וְאַחַר כֵּן מְאַבְדִּים אֶת הַטַּעַם.

אם תִּלְמַד אֶפְלוּ שֶׁקֵּשָׁה לָךְ – בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן יְהִי לָךְ קָל יוֹתֵר וְטוֹב יוֹתֵר; בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן אֲתָה תִּרְגִּישׁ כְּזוֹ מְתִיקוֹת בְּלַמּוֹד - עַד שֶׁכָּבַר לֹא תִרְצֶה כְּלוּם, רַק לְלַמַּד וְלִלְמַד כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. רַבֵּנוּ אָמַר פַּעַם לְמִישֶׁהוּ (שִׁיחוֹת הַר”ן, סִימָן יז): “כְּשֶׁהַתּוֹרָה מְרַאָּה אֶהְבָּה לְאַחַד, אֲזַי אֵין רוֹצֶה כְּלָל עוֹלָם הַבָּא, רַק שְׂרוֹצֶה אֶת הַתּוֹרָה בְּעֶצְמָה”, כְּשֶׁהַתּוֹרָה תִּרְאָה לָךְ אֶת פְּנֵיהָ, כְּבָר לֹא תִרְצֶה עוֹלָם הַבָּא, כְּבָר תִּרְצֶה רַק לְלַמּוֹד עוֹד וְעוֹד תּוֹרָה; הַתּוֹרָה הִיא כָּל כֶּף טוֹבָה, אֲלֹא שֶׁבַּהֲתַחֲלָה לֹא מְרַגְּשִׁים טַעַם.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּתְנַהֵג בְּדַרְךְ אֶרֶץ, תִּשְׁמַע בְּקוֹל הַמְּלַמְדִּים שֶׁלָּךְ וְתִלְמַד בְּסִבְלָנוּת עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְהִרְגִּישׁ טַעַם בַּתּוֹרָה. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איך גרוש יכול להתחזק?

שאלה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט”א,

אֲנִי גְרוּשׁ, וּמִמֶּשׁ כָּל יוֹם אֲנִי מוֹצֵא אֶת עֵצְמִי לְבַד, בְּמִיחָד בְּלִילָה, אוֹ בְּשַׁבָּתוֹת וְחֻגִים. אֲנִי אֲמַנֵּם מִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמּוֹר עַל רַעֲנָנוּת וְלִלְכַת כָּל שְׁבוּעָה לְאַח אוֹ גִּיס אֲבָל עַדִּיּוֹן אֲנִי שְׁבוּר מְאֹד וּמְלֵא בְּקִשּׁוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמָה הוּא הַכְּנִיס אוֹתִי לְמַצֵּב כְּזֶה, אֲנִי כְּבָר כָּל כֶּף רוֹצֶה לְהִתְחַתֵּן עוֹד פַּעַם וְכְּבָר בַּפַּעַם הָאַחֲרוֹנָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, אֲבָל לְמַעֲשֵׂה אֲנִי עֹכְשׁוֹ לְבַד.

אני רוצה לדעת איך אני יכול להתחזק ביום שאוכל למצוא עצמי לבד ושאוכל תמיד להמשיך בחייד וברגע.

כמו כן רציתי לשאל אם יש אולי איזה תפלה שאני יכול להגיד כל יום לזווג הגון? התפלות לבחורים מבגרים לא כל כך מתאימות לאברכים במצבי.

ישר כח על כל החזק שאני מקבל מהדרשות

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, כ"ג שוכבי"ם, ט' שבט, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

קשיות על הקדוש ברוך הוא? אסור שיהיו לאדם קשיות על הקדוש ברוך הוא; תקבע לך שעור בספרי רבנו כך תקבל אמונה זכה וברורה, לא יהיו לך קשיות על הקדוש ברוך הוא.

רבנו אומר (חיי מוהר"ן, סימן שמט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו, ואמר שמי שישב ויעסק בספריו, רק בלי קנטור ונצחון, ויסתפל בו באמת, אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו", הוא יקבל אמונה ברורה טהורה וזכה.

הנה לך תפלה יפה ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו לבחורים. אותה תפלה היא בשביל אברך שהוא לבד בלי אשה, התפלה הזו היא גם לבנות ולנשים שהן לבד. תאמר את התפלה הזו, תכניס גם את המלים האישיות שלך, עד שתראה את הישועה שלך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

תפלה:

רבנו של עולם, זכני למצא את זווגי ההגון לי מן השמים כפי שרש נשמת, וחס ושלום וחס וחלילה מפני רבוי עוונותי וחסאת נעורי לא יתחלפו הזווגים, וכן לא אצטרך לעולם להתגרש, חס ושלום, רק הזווג יהיה שלי דיקא, של שרש נשמתי דיקא, אנא יהוה, רחם עלי, ואל תביט על מעשי הרעים ופגמי העצומים, ואל תעשה עמי כחטאי ועוונותי ופשעי, וזכני למצא

את זיווגי האמתי, וחוס ורחם עלי, שאנצל מפל מיני הרהורים רעים ומחשבות זרות, ושמרני והצילני מן היצר הרע וכת דיליה.

מה אעשה, רבונו של עולם? ! אני כבר מוכן עכשו להתחתן ולהנצל על-ידי זה מיצרי הבוער בי, אבל מה אעשה, פי עדין לא מצאתי את זיווגי, רבונו של עולם, למה מגיע לי זאת, שפל ימי אהיה בהרהורי עברה, וכן שתאמר עלי "תפח עצמותיו", חס ושלום, הלא אתה לבד יודע שאני מוכן עוד היום הזה להתחתן, אבל מה אעשה? אין לי שדוף! קנה לטוב והנה בעתה, אני מחכה ומחכה מבקש ומפציר אליך זה ימים ושנים, ועדין אין לי שום רמז של ישועה, ואם-כן, רבונו של עולם, אבי שבשמים, למה מגיע לי ענש כזה - שפל ימי אהיה מלא הרהורים רעים, וכן שתאמר עלי "תפח עצמותיו", חס ושלום? ! רבונו של עולם, האם אין זה ענש גדול, שאני מתענה תחת יצרי הרע הבוער בי, ומכשילני בכל יום ובכל שעה במה שמכשילני, כאשר אתה לבד יודע זאת.

אנא אבי שבשמים, זכני לאריכת אפים, ואזכה להאריך אפי על כל מה שעובר עלי, וזכני לבטל דעתי לגמרי, ולא לשאל שום קשיות, חס ושלום, חס וחסלילה, רק זכני להכניס עצמי באמונה פשוטה, שאין שום מציאות בלעדיך כלל, והפל תלוי בידך, ואם-כן למה לי לשבור עצמי כל-כך? ! זכני על-כל-פנים מעכשו להתחיל להתקרב ולשוב אליך, ובזכות הבזיונות והשפיכות דמים שיש לי מעצמי, שפואב לי מאד מאד, שאני נכשל בכל פעם בעברות חמורות כאלו - פגם הברית וכו', וכן אני רואה שפל חברי כבר מצאו את זיווגם, רק אני נשארתי לבדי בחור בלי זיווג, ואני מתבייש מאד מאד, ועל-כן בזכות הבושות והבזיונות ושפיכות הדמים שיש לי, אמר לצרותי די, ובזכות זה בעצמו זכני למצא את בת זוגי, כאשר הודעתנו על-ידי ראש צדיקך, שבזכות הבזיונות ושפיכות הדמים יכולים לתקן את העבר, ולמצא על-ידי זה את זיווגי.

רבונו של עולם, זכני כשאמצא כבר את זיווגי, שלכל אהיה, חס ושלום, ככעס ובקטטה עמה, רק ישרה השלום והאהבה בינינו תמיד, ונזכה להוליד בנים ובנות ולחונכם על דעת תורתך הקדושה, זכני לשלום-בית, ולעולם לא

אתגרש, חס ושלום, חס וחלילה, רק נעזר אחד לשני; וזכני להיות תמיד ותרון גדול, ולעולם אותר בבית, ולא אהיה, חס ושלום, קמצן וכלי יהיה איה שיהיה, ובביתי תשרה רק שמחה, ואזכה לשמח את אשתי באפן שיהיה ביתי בית שמח, ועל-ידי-זה אזכה להוליד בנים ובנות חיים וקמים; וזכני שביתי יהיה בית ועד לחכמים, ויהיו עניים בני ביתי, ואזכה להיות בעל הכנסת אורחים גדול.

רבנו של עולם, חוס ורחם עלי, ותקבל את תפילתי ברחמים בזכות כף הצדיקים האמתיים, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט בזכות רבנו הקדוש, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו תגן עלי, [ובזכות של רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותו יגן עלינו, שחבר תפלה זו], אמן בן יהי רצון.

...

האם להתאסף בליל שבת שירה

שאלה:

רציתי לשאל האם להתאסף השבוע בליל שבת בבית המדרש כדי לומר את שירת הים ביחד?

יישר פח על הכל

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, כ"ד שובכי"ם, י' שקט, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... נרו יאיר, גבאי בית המדרש עצתו אמונה קרית ברסלב ליבערטי קבלתי את מכתבך.

אנחנו נוהגים להתאסף בשביעי של פסח בלילה לומר את שירת הים ביחד, אבל לא בשבת שירה.

תמיד אפשר להתאסף לדבר מרבנו, רבי נתן ומוהרא"ש, פי כשמדברים מרבנו נולדים מחדש, מתמלאים בהרהורי תשובה וכו'.

אבל אני לא יודע אם השבוע מתאים לעשות את זה, פי לפי מה שאומרים צפוי להיות קר מאד בליל שבת.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מה אַעֲשֶׂה שְׂאֲנִי לֹא יִכּוֹלָה לְסַבֵּל שְׂכּוֹלִים מִסְתַּכְּלִים עָלַי?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

בְּכָל מְקוֹם שְׂאֲנִי הוֹלֶכֶת עִם נָשִׁים מִהַקְרִיָּה, יֵשׁ תְּמִיד אֲוִירָה טוֹבָה וְנִעִמָּה, מְאֹד נְחַמֵּד כְּאֵן בְּרוּךְ הַשֵּׁם.

יֵשׁ לִי קוֹשֵׁי שְׂאֲנִי לֹא יִכּוֹלָה לְסַבֵּל שְׂמִסְתַּכְּלִים עָלַי, מְאֹד מִפְרִיעַ לִי שְׂכָל הַנָּשִׁים מִסְתַּכְּלוֹת עָלַי, מִצַּדֵּי הַיִּתִּי לּוֹבֶשֶׁת מִסְכָּה כָּל הַשָּׁנָה, מִה אֲנִי יִכּוֹלָה לַעֲשׂוֹת?

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת בְּשִׁלַּח, כ"ה שׁוֹכְבִי"ם, י"א שְׂכָט, ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲנִי בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי
קִבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

הַעֲצָה לָזֶה, וּלְכָל הַמְּחַשְׁבוֹת הָאֲחֵרוֹת שֶׁלֹּא נִוְתְּנוֹת מְנוּחַ לְאָדָם - הִיא אָמוּנָה; אָמוּנָה הִיא הַרְפוּאָה לְכָל הַמְּחַשְׁבוֹת הָאֵלוּ. רַבְּנוֹ אֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן ה'): "הַעֲקֹר הוּא הָאָמוּנָה, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ אֶת עֲצָמוֹ, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאָמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוֹכְלֵי חֲלָאִים, שְׂיֵשׁ לָהֶם מְכוֹת מִפְּלֹאוֹת, וְהֵם סוֹכְלִים הַחֲלָאִים רַק בְּשִׁבִיל נְפִילַת הָאָמוּנָה"; הַכִּנְנָה לְיִסּוּרֵי הַנֶּפֶשׁ שְׂאֲנָשִׁים סוֹכְלִים מֵהֶם.

מִמְשִׁיךְ רַבְּנוֹ וְאֹמֵר: "כִּי עַל יְדֵי נְפִילַת הָאָמוּנָה, בָּאִים מְכוֹת מִפְּלֹאוֹת שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם, לֹא רְפוּאוֹת, וְלֹא תַפְלָה, וְלֹא זְכוּת אֲבוֹת", הַכִּנְנָה לְיִסּוּרֵים שְׂאֲנָשִׁים סוֹכְלִים מִכָּל סוּגֵי יִסּוּרֵי הַנֶּפֶשׁ; זֶה מִצִּיק לָהֶם מִבְּפָנִים - כָּל אֶחָד עִם הַמְּחַשְׁבוֹת הַרְעוֹת שֶׁלוֹ, וְהַרְפוּאָה הַיְחִידָה לָזֶה הִיא אָמוּנָה.

לְכֵן תִּתְחַזְּקוּ מְאֹד בְּאָמוּנָה, תַּחֲשְׁבוּ: 'הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא כְּאֵן, הוּא הַכֹּל, הוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל, אִין עוֹד מִלְּכֵדוֹ. כָּל הָאֲנָשִׁים, הַכֹּל - זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, הקדוש ברוך הוא ממלא כל עצמין, וסובב כל עצמין, ובתוך כל עצמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל - וכבר לא יפריע לכם שמסתכלים עליכם, בכלל לא יהיה אכפת לכם מאנשים, אתם תחיו חיים מתוקים.

אתם לא היחידים שפותבים לי מכתב כזה, הרבה מאד פותבים לי ממש את אותן המלים, שהם לא יכולים ללכת בין אנשים, כי נבנו בתוכם כאלה מחשבות שכל אחד מסתכל עליהם וכלם חושבים שאני לא טוב וכו' וכו'.

בדרך כלל זה קורה כשבשנים הצעירות לא הכניסו אמונה, כל השנים בבית הספר עברו מתוך תחרויות, מי הבת הכי טובה, ומי יכולה לעשות כמוה; לא למדו אמונה, לא שמו דגש על אמונה, אפן החשיבה היה רק על הדבר הזה 'מה יאמרו עלי וכו' וכו'.

עוד לא מאחר מידי, תתחילו מעכשו להתמקד בלשנן אמונה, תשירו לעצמכם נגוני אמונה ותקשיבו לשעורי אמונה - והכל יסתלק מאלי, כי כשמדליקים אור - החשך נעלם. אמונה מביאה אור, כפי שהנביא אומר (יחזקאל מג, ב): "והארץ האירה מכבודו", פאשר יחזקאל הנביא ראה את המרפכה - פתאום נהיה אור גדול, כך זה אצל כל אחד, כשמכניסים את האמונה בתוכנו. ראשי תבות של (שם א, א): נ'פתחו ה'שמים ו'אראה מ'ראות א'לקים - הם אמונה, למה שזכה יחזקאל הנביא, שנ'פתחו ה'שמים ו'אראה מ'ראות א'לקים, לזה כל אחד יכול לזכות על ידי אמונה, ואז נהיה אור. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

מה עוד אני יכול לעשות כדי לזכות לעינים טהורות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קדם כל רציתי להודות על כל הדברים שראש הישיבה עושה בשבילנו, הן השעורים הנפלאים וגם המכתבים היפים שמאד מחזקים אותי.

בעת לשאלה, אני נשוי ברוך השם ויש לי כבר ברוך השם כמה ילדים, אני לומד כל

יום הרבה משניות והרבה גמרא, אני מדבר אל השם יתברך הרבה מאד, אני שופך את לבי אליו ואני מבקש ממנו הכל, אבל כשזה מגיע לנושא של שמירת עינים מר לי מאד, מר, מר, זולגות מעיני דמעות כשאני כותב את המכתב.

ברוך השם, תודה השם שאין לי מחשב או טלפון שאפשר לראות בו דברים רעים, שהשם ישמר ויצל. ברוך השם מעולם לא הלכתי לעשות עבירות רחמנא לצלן, תודה השם. אבל כל פעם כשאני יוצא לרחוב אני חייב להסתכל ולהתבונן על כל אשה, רחמנא לצלן. הרבה פעמים היצר הרע מתגבר עלי ואני נוסע לאזורים אחרים רק כדי להסתכל על נשים פרוצות רחמנא לצלן, ואני מסתכל ומסתכל, ושוב ושוב ושוב. אני בוכה אל השם יתברך אחרי ולפני שאני מסתכל, אבל אני לא רואה דרך לצאת, זה רק נהיה יותר ויותר גרוע, מה אני יכול לעשות?

אני מקים את העצה של לימוד תורה, שנים מקרא ואחד תרגום, הרבה משניות, הרבה גמרא, בית נצחי, את העצה של לדבר אל השם יתברך אני גם עושה, את הכל אני מספר להשם יתברך. אני נשוי, אני משתדל לחיות כפי שראש הישיבה מלמד אותנו. אני הולך למקוה כל יום, אני אומר תקון הכללי כל יום, אני הולך הרבה לקברי צדיקים. לפני היציאה מהבית אני מניח את היד על המזוזה ואני מבקש מהשם יתברך; מה עוד אני יכול לעשות כדי שזה יתחיל להגעיל, כמו שאני לא מסתכל על כלב - שלא אמשך לאשה זרה? הדמעות לא מפסיקות לזרום, אוי רבוננו של עולם, אני כל כך רוצה להיות קדוש ושמור ולהשתחרר מהיצר הרע הקשה שלי, אבל בכל יום הוא שוב לוכד אותי בשק שלו, ומעל הכל מפריע לי שהמח שלי שרוף מכל הדברים המלכלכים האלו שאני רואה ברחוב. מה עוד אני יכול לעשות? המח שלי נשרף יום יום, אני כל כך רוצה להיות יהודי כשר ושיהיה לי מח טהור.

אני יודע הרבה דבורים של חזוק, כמו למשל, "או נסיון או ביזיון", ועוד ועוד, ואני יודע שאנשים רואים שאני הולך ברחוב ומסתכל, אבל היצר הרע בוער בי כמו אש שורפת, ואני יכול אפילו לצטט דברים ולחזק אחרים שיתגברו וישמרו על העינים, אבל מה יהיה אתי? אני מקנה שראש הישיבה יוכל לתת לי עצה.

ישר כח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת בְּשִׁלַּח, כ"ה שׁוֹכְבֵי"ם, י"א שָׁבֹט, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נִרוּ יְאִיר
קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תִּגִּיד שְׁהַעֲצוֹת לֹא עוֹזְרוֹת לָךְ, עֲדִיף שֶׁתִּחְשַׁב 'בְּנִרְאָה אֲנִי לֹא מְקַיֵּם
מִסְפִּיק אֶת הַעֲצוֹת'. כְּפִי שְׂרָבִי נִתֵּן מְסַפֵּר (שִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן קע) "פְּעַם אַחַת
שָׁאַלְתִּי אוֹתוֹ: מִדּוּעַ כְּמָה יֵרְאִים הַתִּיגְעוּ בַּעֲבוּדַת ה' הַרְבֵּה מְאֹד (שְׁקוֹרִין
הָאֲרִיבִי) וְאֵף עַל פִּי כֵן לֹא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגַּת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים? הַשִּׁיב
בְּפִשְׁטוּת: מִן הַסֵּתֶם הָאֵבֶן זֵיִיא נִישֵׁט גִּיהָאֲרִיבִי, (בְּנִרְאָה הֵם לֹא הַתִּיגְעוּ)
כִּי הַכָּל: שְׁעָקָר הוּא הִיגִיעָה, וְהַכָּל לְפִי רַב הַמַּעֲשֶׂה", כִּי אִם מִתִּיגְעִים,
מְקַיֵּמִים אֶת הַעֲצוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים - זוֹכִים לְהִיּוֹת צְדִיק.

כְּמָה שֶׁהֵיכָר הִרַע שֶׁלֶךְ חִזָּק - הַעֲצוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים חִזְקוֹת עוֹד יוֹתֵר, כְּמָה
שֶׁנִּפְלְטָה עִמָּךְ - הַצְּדִיקִים בְּכַחַס לְחַלֵּץ גַּם אוֹתָךְ מִשְׁאוּל תַּחֲתִית. אִם רַבְּנוּ אָמַר
שֶׁלְמוּד מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם זֶה מוֹעִיל - אֲזַז כָּךְ, זֶה מוֹעִיל. רַבְּנוּ אוֹמֵר (שִׂיחוֹת
הַר"ן, סִימָן יט) "שְׁאַפִּילוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה מְאֹד, שֶׁנִּלְכְּדוּ
בְּמַצוּדָה רָעָה, עַד שֶׁרְגִילִין בַּעֲבֻרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, אֵף עַל פִּי כֵן,
הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּל כָּךְ, עַד שֶׁיִּכּוֹלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַעֲבֻרוֹת שֶׁרְגִילִין
בָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חִזָּק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם נְיוֹם כָּךְ
וְכָךְ, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיחָה; בּוֹדָאֵי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמַּצוּדָתָם הַרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי
כַח הַתּוֹרָה גְּדוֹל מְאֹד."

אֵל תִּגִּיד: "נִסִּיתִי אֶת הַעֲצוֹת וְהֵן לֹא מוֹעִילוֹת לִי", זֶה לֹא נִכוֹן; אִם רַבְּנוּ
אוֹמֵר שֶׁלְמוּד הַתּוֹרָה מַצִּיל מִפְּגַם הַבְּרִית - זֶה יַעֲזֹר לָךְ. רַבְּנוּ הָרִי אָמַר לְרַבִּי
נִתֵּן (חֲז"י מוֹהַר"ן, סִימָן תקעג) כְּשֶׁרַבִּי נִתֵּן שָׁאַל אֶת רַבִּינוּ "וְאִם אֶחָד הוּא בַּעַל עֲבָרָה
מִמֶּשׁ רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ? הַשִּׁיב לוֹ רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה: "וְכִי אַתָּה יוֹדַע גְּדוֹל מַעֲלַת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֲלֹא עֵסֶק הַתּוֹרָה הוּא גְּדוֹל מִן הַכָּל!" אֲפִלוּ אָדָם שֶׁדְּבוּק
בַּעֲבָרָה הַמְּגִנָּה שֶׁל פְּגַם הַבְּרִית, הוֹצֵאת זָרַע לְבִטּוּלָה רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, אִם הוּא
יִלְמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה - הוּא יִחַלֵּץ מִכָּל רַע וְיִהְיֶה יְהוּדִי כְּשֶׁר.

כְּמוֹ כֵן קַח אֶת הַעֲצָה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת. רַבְּנוּ אוֹמֵר לְהַשִּׁיחַ אֶת הַלֵּב

לְהֵשֶׁם יִתְבַּרְךָ, לְסַפֵּר לוֹ כָּל מַה שְׁעוֹבְרִים, כַּמָּה הֵיִצֵר הֵרַע בּוֹעֵר; תַּעֲשֶׂה אֵת
זֶה פַעַם וְעוֹד פַעַם וְאֶלֶף פַעַם וּמֵאָה אֶלֶף פַעַם - עַד שְׂיִרְחֲמוּ עָלֶיךָ מִהַשָּׁמַיִם
וְיַעֲזְרוּ לָךְ.

לָךְ לְפָנָה שְׂאֵף אֶחָד לֹא רוֹאֶה מֵה אֶתְּה עוֹשֶׂה וּתְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.
תִּסְפֹּר לוֹ עַד כַּמָּה הֵיִצֵר הֵרַע בּוֹעֵר בָּךְ, תִּבְכֶּה אֵלָיו בְּמַלִּים שְׁלֶךְ, תִּגִּיד לוֹ:
"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי כָּל כֶּף מִסָּכֵן, אֲנִי לֹא יְכוּל לְעֲזוֹר לְעֲצָמִי, כָּל כֶּף נִפְלְתִי
לְאַרְיֵךְ אֲנִפִּין דְקִלְפָּה, אֲנִי לֹא שׁוֹמֵר עַל עֵינַי, אֲנִי מִסְתַּכֵּל עַל נְשִׁים זְרוֹת, אֲנִי
מֵאֲבֵד אֶת הַשֶּׁכֶל שְׁלִי, אֲנִי מֵאֲבֵד אֶת הַמַּח שְׁלִי, אֲנִי שׁוֹרֵף אֶת הַנְּשָׁמָה שְׁלִי
בְּזֶה שְׂאֵנִי מִסְתַּכֵּל עַל עֲבֻרוֹת, תַּצִּיל אוֹתִי, תַּעֲזוֹר לִי בְּרַחֲמֶיךָ הַמְרַבִּים!" כֶּף
תַּצְעַק אֵלָיו פַּעַמִּים אֵין מִסָּפֵר, עַד שֶׁתִּהְיֶה צָדִיק גְּדוֹל עִם עֵינַיִם טְהוֹרוֹת.

תִּתְאַחַז בְּשֵׁתֵי הָעֲצוֹת הָאֵלוּ, אַל תֵּאֲבֵד עֲשָׂתוֹנוֹת כְּשֶׁאֲתֶה רוֹאֶה שְׂאֲתֶה
עַדִּין נוֹפֵל. אִם אֲתֶה עַדִּין נוֹפֵל תִּמְשִׁיךְ לְרוּחַ לְמִשְׁנִיּוֹת וְתֹאמַר עוֹד פֶּרֶק וְעוֹד
פֶּרֶק, וְלָךְ עוֹד פַּעַם לְהִתְבּוֹדֵד - כֶּף תִּהְיֶה שְׁמוֹר מִכָּל רַע.
הַשֵּׁם יַעֲזוֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מֵהֵן הַמַּלְיָם בְּאִיִּדִישׁ בְּסוּף שֶׁל הַנְּגוּן "אָמַר ה' לְיַעֲקֹב" ?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רְצִיתִי לְהוֹדוֹת לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א עַל הַכֹּל, הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יִמְשִׁיךְ לְתֵת לְכֶם
הַצְּלָחָה רַבָּה.

רְצִיתִי לְשָׂאֵל הַיּוֹת וְאֲנַחְנוּ אוֹכְלִים בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קֹדֶשׁ בְּיַחַד אֶת סְעוּדַת מְלוּהַ מְלָכָה
וְאֲנַחְנוּ שָׂרִים אֶת הַזְּמִירוֹת עִם הַיְלָדִים. לֹא יִדְעֵנוּ כָּל כֶּף טוֹב אֶת הַנְּגוּנִים בְּהִתְחַלָּה וְלָכֵן
הַקְּשַׁבְנוּ בְּ"קוֹל בְּרִסְלָב" אִיךְ רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א שָׂר אֶת הַזְּמִירוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת וְשָׂרְנוּ
בְּיַחַד עִם זֶה. אֲבָל שְׁמַעְנוּ שֶׁבְּסוּף הַנְּגוּן "אָמַר ה' לְיַעֲקֹב", שָׂרִים שֵׁם מַלְיָם בְּאִיִּדִישׁ, מֵהֵן
בְּדִיוּק הַמַּלְיָם שְׂשָׂרִים שֵׁם?

יִישַׁר פֶּחַ

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - ליל ששי פרשת בשלח, כ"ו שוכבי"ם, י"ב שבט, ה'תשפ"ג
לקבוד ... נרו זאיר
קבלתי את מכתבך.

זה דבר מאד גדול לאכל סעודת מלנה מלכה עם האשה והילדים, זה
מסגל לדברים גדולים.

זה מסגל לשמחה. מוכא מצדיקים (ספר דברי יצחק, אות לג) בשם הצדיק
הקדוש רבי זושא זכותו יגן עלינו, מה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת
קט"ז:) : "חמין ב'מוצאי שבת מ'לגמא" - בזה מרמז בראשי תבות המלה
(תהלים קמז, ג) : "וימחב"ש לעצבותם", שזה מסלק את העצבות. זה גם מסגל
לנשים להולדה בנקל ובנחת. מוהרא"ש אומר בשם הצדיק הקדוש הרבי ר'
אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו: "סגלה להולדה בנקל, לטל ידים
לסעודת מלנה מלכה".

זה דבר גדול לשיר זמירות, רבנו מאד הקפיד לשיר זמירות. רבנו אמר
(לקיטי מוהר"ן חלק ב', סימן קד) לשיר זמירות בשבת ומוצאי שבת - זה יסוד ביהדות.
אצל אנשי שלומנו שרים בסוף הזמר "אמר ה' לייעקב", מלים שמאד
מתזקות, שרים כך :

"שב ה' את שבות יעקב - יא טאטע יא, יא פאטער יא,

(בן אבא בן, בן אבא בן)

אל תירא עבדי יעקב - גיין טאטע גיין, גיין פאטער גיין.

(לא אבא לא, לא אבא לא)

מיר האבן פאר קיינעם מורא נישט - נאר פאר דיר אליין,

(אנחנו לא מפחדים מאף אחד, רק ממך בלבד)

מיר האבן פאר קיינעם מורא נישט - נאר פאר דיר אליין".

(אנחנו לא מפחדים מאף אחד, רק ממך בלבד)

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

איש אמונות

תקבלו על עצמכם לכבוד יום ההלדת לטל ידים בבקר

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, ח' שוכבי"ם, כ"ב טבת, שנת ה'תשפ"ג

... תחזי, תלמידת בית פינא ירושלים

קבלתי את המכתב.

תקבלו על עצמכם לכבוד יום ההלדת לטל ידים בבקר, לא לרדת

מהמטה - בלי לטל ידים. לפני שאתם הולכים לישן - תכינו קערה ונטלה.

תאמרו קצת תהלים בכל יום. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג)

תהלים מקרבים את האדם להשם יתברך; כל הישועות והסגלות טמונות

בתהלים.

תתנהגו בדרך ארץ למורות שלכם. אצל רבנו דרף ארץ היה דבר מאד

חשוב, כך תעשו לי נחת רוח.

תהיה חזק בלמוד התורה, אל תסתפל על הבלבולים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, י"ב שוכבי"ם, כ"ו טבת, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד אהובי יקירי חמדת לבבי ... גרו יאיר

אני שמח מאד לראות אותך לומד בהתמדה, אתה לומד בכל יום את כל

מסכת תענית.

יעזר השם יתברך שתמצא בקרוב את השדוף שלך, את זווגך, ותקים

בית נאמן בישראל.

תהיה חזק בלמוד התורה, אל תסתכל על הבלבולים וכו' וכו'; אלא תמשיך ללמד על פי סדר דרך הלמוד של רבנו (פמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו), שילמד אותנו ללמוד אפלו בלי הבנה כלל. מראש הישיבה שלך שמאד אוהב אותך.

...

תלמד ותלמד ללא הפסקה, זה ישמר עליך מכל רע

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש פרשת וארא, ט"ו שובבי"ם, ערב ראש חודש שבט, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד אהובי יקירי ... גרו יאיר

ראה ללמד את התורה הקדושה, רק אם לומדים תורה מצליחים בחיים.

שום דבר לא משמח, רק אם לומדים תורה; כמו שכתוב (תהלים יט, ט):

"פקודי ה' ישירים משמחי לב", תורה משמחת את הלב.

עלשו אתה כבר חתן ואתה כבר מתכונן להקים בית יהודי, תלמד ותלמד

ללא הפסקה; זה ישמר עליך מכל רע.

מראש הישיבה שלך.

...

למוד משניות מזכך את הנשמה, נהיים צדיק גדול

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש פרשת וארא, ט"ו שובבי"ם, ערב ראש חודש שבט, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד אהובי יקירי ... גרו יאיר

מזל טוב על סיום סדרי משנה בפעם העשירי.

יעזר השם יתברך שתצליח ותמצא שדוף טוב.

תמשיך ללמד משניות; למוד משניות מזכך את הנשמה, נהיים צדיק

גדול.

...

התורה טובה מכל סחורה,

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרִשְׁת בא, ט"ו שׁוֹבְבֵי"ם, ראש חֲדָשׁ שְׁבָט, ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... גְּרוֹ זְאִיר

תִּלְמַד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
טוֹבָה הִיא מִכָּל סְחוּרָה,
אִתָּה תִּהְיֶה קְרוֹב אֶל הַבּוֹרָא
וּמֵאַף אֶחָד לֹא תִּהְיֶה גְּרָא.

...

תִּלְמַד אֶת דָּף הַגְּמָרָא כָּל יוֹם, כָּף תַּעֲשֶׂה לִי נַחַת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרִשְׁת בא, ט"ו שׁוֹבְבֵי"ם, ראש חֲדָשׁ שְׁבָט, ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... גְּרוֹ זְאִיר

אַבְקֶשׁ מִמֶּךָ בְּנֵי הָאֱהוּב, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת דָּף הַגְּמָרָא - כָּף תַּעֲשֶׂה לִי
נַחַת; לִי וּלְאַמָּא תַּחֲוִי'.

...

לְקַבֵּעַ זְמַן לְפָרֵשׁ מִכּוּלָם וּלְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פְּרִשְׁת בא, י"ז שׁוֹבְבֵי"ם, ב' שְׁבָט, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד יִקְיִירי ... גְּרוֹ זְאִיר

מוֹהֲרָא"ש תְּמִיד הָיָה חוֹזֵר וְאוֹמֵר, אִם לֹא הֵינּוּ מִתְקַרְבִּים אֶל רַבְּנֵנוּ רַק
בְּשִׁבִיל הַדְּבָר הַזֶּה, לְקַבֵּל תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת - הַפֶּל כְּכֹר הָיָה פְּדָאי. כִּי אִם
חֲזָקִים בְּתַפְּלָה - נַעֲשֶׂה מִכָּל הַבְּעִיּוֹת, מִכָּל הַדִּינִים - דִּינָא קְדִישָׁא. כְּפִי שְׂרַבְּנוּ
אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סִימָן עד): "וְסִימָן שְׂיִדַע אָדָם", אִיךְ אָדָם יְכוּל לְדַעַת
אִיפֹה הוּא אוֹחֵז בְּעוֹלָם, "אִם הוּא בְּבַחֲיִנַת דִּינָא דְּמִסְאָבָא", אִם הוּא בְּטַמְאָה,
"וְאִם הוּא בְּבַחֲיִנַת דִּינָא קְדִישָׁא", אוּ שֶׁהוּא נִמְצָא אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?
"סִימָן לְדַבֵּר, תַּפְּלָה" אִם הוּא חֲזָק בְּתַפְּלָה, הוּא מְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ - הוּא
נִמְצָא בְּקִדְשָׁה.

חֹזֵק וְאִמָּץ אֲחִי בַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, תִּקְבַּע לְךָ זְמַן קְבוּעַ שְׁאַתָּה פּוֹרֵשׁ מְכוּלָם וְאַתָּה מְדַבֵּר אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. רַבְּנוֹ אֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן ק) שְׁכַל הַצְדִּיקִים הִגִּיעוּ לְדַרְגָתָם רַק עַל יְדֵי הָעֲבוּדָה שֶׁל לְשׁוֹחֵחַ עִם הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ.

...

לימוד תורה הוא כמו מזגן לאדם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת בֵּא, י"ז שׁוֹכְבֵי"ם, ב' שְׁכָט, שְׁנַת ה'תשפ"ג לְכָבוֹד יְקִירֵי ... נְרוֹ יָאִיר

יִישַׁר כַּח גְּדוֹל שְׁנַתָּה לִי מִתְּנָה, מְזַגֵּן אֲצִלִּי בְּבֵית, וְשִׁשְׁלַחְתָּ אֶת הָעוֹבְדִים שְׁלֶךְ שִׁיתְקִינוּ אֶת זֶה; אֲנִי מֵאֵד מוֹדָה לְךָ.

חֹזֵק וְאִמָּץ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, תִּהְיֶה חֹזֵק לְלִמּוּד כָּל יוֹם. לִימוּד תּוֹרָה הוּא כְּמוֹ מְזַגֵּן לְאָדָם. רַבְּנוֹ אֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א', סִימָן צב) עַל דְּבָרַי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי (תְּקוּנַי דְּהַר תְּקוּנָא יג, דף כז:): "אֶלְמָלֵא כְּנָפֵי רֵאָה דְנִשְׁבִּי עַל לְבָא", אִם לֹא חֲמִשָּׁה כְּנָפֵי רֵאָה שְׁמִתְנַפְּחוֹת כָּל כְּמָה שְׁנִיּוֹת, "הָיִי לְבָא אוֹקִיד כָּל גּוֹפָא", הָאָדָם הִיָּה נִשְׁרָף מֵהֶלֶב הַבוֹעֵר. אֹמֵר רַבְּנוֹ, 'חֲמִשָּׁה כְּנָפֵי הָרֵאָה' - הֵם 'חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה' שְׁמִקְרָרִים אֶת הַיֵּצֵר הָרַע הַבוֹעֵר, וְאִם לֹא הַתּוֹרָה - הָיוּ נִשְׁרָפִים מִחַם הַתְּאוּוֹת שֶׁל הַיֵּצֵר הָרַע.

אַתָּה נִתַּתָּ לִי מְזַגֵּן - אֲזוֹ אֲנִי רוֹצֵה לְשָׁלֵם לְךָ בְּחִזְרָה בְּמְזַגֵּן; אֲנִי אֲחִזֵּק אוֹתָךְ לְלִמּוּד כָּל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, הִלְכָה וְאַגְדָּה, סְפָרֵי רַבְּנוֹ וְעוֹד שְׁאָר סְפָרִים. זֶה נִשְׁמַע הַרְבֵּה, אֲבָל עִם סֵדֵר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ (הַמְבֵאֵר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו), עַל יְדֵי אֲמִירַת הַמְּלִים, עַל יְדֵי לְמוּד בְּלִי הַכְּנָה - אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ לְלִמּוּד וּלְסִימָן אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה.

...

לא לעזוב את המנהגים של ההורים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בא, י"ז שובבי"ם, ב' שבט, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי' ברסלב, ליבערטי

קבלתי את המכתב, עם השאלה האם לעשות רשיון נהיגה; אתם
שואלים מה נכון.

לא קל לי לענות לשאלה הזו, כי מצד אחד אנחנו רואים במכתבים
באשר בנחל שמוהרא"ש אומר לנשים ביבנאל שדיקא פן ינהגו ברכב מטעם
צניעות, שלא יבואו למכשולות לנסע עם גברים זרים, אסור יחוד רחמנא
לצלן.

מצד שני אתם אומרים שאצל ההורים שלכם וההורים של הבעל זה לא
מקבל, מסתכלים על זה כעל ירידה בצניעות.

ומוהרא"ש הקפיד מאד שלא יעזבו את המנהגים של ההורים; הן
הלבוש שההורים הולכים והן בכל המנהגים.

אם זה שיף רק בגלל שאתם גרים בקריה, אתם מרגישים שאתם סגורים;
אם הייתם גרים בעיר - בכלל לא הייתם חושבים לנהג ברכב, אי משום הא -
כבר עדיף לחזור לגור בעיר.

תעשו התבודדות, תבקשו מהשם יתברך שתדעו איך להתנהג.
התבודדות נותנת בהירות לאדם, יודעים ברור איך לחיות ומה לעשות
בחיים.

...

כשהילדים בפתח מציקים על אמירת משניות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בא, י"ח שובבי"ם, ג' שבט, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מזל טוב על הסיום שלך של ששה סדרי משנה, כל כך יפה לשמע שיגיד
צעיר מנצל את שנות הנעורים ולומד משניות על סדר דרך הלמוד (כמבאר

בשיחות הר"ן, סימן עו); אָפְלוּ שְׁלֵא מְבִינִים אֶת הַלְמוּד שֶׁיֵּאמְרוּ אֶת הַמְּלִים, עַד שְׂזוּכִים לְהִבִּין אֶת הַלְמוּד.

עֲכָשׁוּ תַתְחִיל עוֹד פְּעַם מְשָׁנוֹת וְתַעֲבֹר עוֹד פְּעַם עַל שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה, כִּף תַּעֲשֶׂה כָּל הַחַיִּים שֶׁלְּךָ. כִּי רַבְּנוּ אוֹמֵר (שיחות הר"ן, סימן כג): "אֲשֶׁרִי הָאָדָם שָׂאוּכַל כָּל יוֹם מְשָׁנוֹת"; אִז טוֹב לְתַחַב אֶת הָרֵאשׁ, לְהִיּוֹת מֵאֱלוֹ שְׂאֲשֶׁרִי לְהֵם.

עַל הַשְּׂאֵלָה שֶׁלְּךָ, מַה לַעֲשׂוֹת שֶׁהִילְדִים בְּכַתָּה שֶׁלְּךָ מְצִיּוּקִים לְךָ שְׂאֵתָה אוֹמֵר מְשָׁנוֹת; לַעֲת עֵתָה, שְׂאֵתָה עֲדִיין לֹא לומד בְּכַרְסֶלֶב - עֲדִיף שְׂתֵאמֵר מְשָׁנוֹת בְּבֵית, אוּ בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, אֲבָל לֹא בַתְּלִמוּד תּוֹרָה. הִילְדִים בַּתְּלִמוּד תּוֹרָה לֹא יוֹדְעִים מֵהַדְּרֹךְ שֶׁל רַבְּנוּ לְלַמֵּד בְּלִי לְהִבִּין, וְהֵם יִלְעָגוּ, נוּ מַה חֶסֶר לְךָ שֶׁיִּצְחָקוּ מִמֶּךָ? עֲדִיף שְׂבַתְּלִמוּד תּוֹרָה תַתְּנֶהג כָּמוֹ כָּל הִילְדִים וּבְזַמְנֵים הַפְּנוּיִים - תִּלְמַד בְּהַתְּמַדָּה גְּדוּלָה.

תַתְּרַגֵּל גַּם לְשׁוֹחַח עִם הַשֵּׁם יַתְּבַרְךָ. רַבְּנוּ ז"ל, כְּשֶׁהוּא הֵיזָה יֵלֵד, הוּא תְּמִיד חִפְשׁ מְקוֹם רִיק וְשֵׁם הוּא דְבַר, שׁוֹחַח וְהוֹדָה לְהַשֵּׁם יַתְּבַרְךָ, וְהוּא אָמַר: "מִי שֶׁיַּעֲשֶׂה כֵּן - יְהִיָּה צַדִּיק גְּדוּל" .

הַצַּדִּיק עוֹזֵר לְאָדָם לְמַצּוֹא אֶת אֲבֹתָיו

בְּעֶזְרַת ה' יַתְּבַרְךָ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת בֵּא, י"ח שׁוֹכְבֵי"ם, ג' שְׁבֹט, שְׁנַת ה'תשפ"ג לְכַבוֹד ...

קַבְּלֵתִי אֶת הַשְּׂאֵלָה.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קפח): "דַּע, שְׂצָרִיף לְנִסְעַ לְהַצַּדִּיק לְחַזֵּר עַל אֲבֹתָיו, כִּי קִדְּם שְׂיוֹצָא הָאָדָם לְאוּרֵי הָעוֹלָם, מְלַמְדִין וּמְרַאֲיִן לוֹ כָּל מַה שְׂצָרִיף לַעֲשׂוֹת וְלַעֲבֹד וְלְהַשִּׁיג בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכִיּוֹן שְׂיִצָּא לְאוּרֵי הָעוֹלָם מִיַּד נִשְׁכַּח מֵאֲתוֹ", וְאִז מֵאֲבָדִים הַכֹּל, שׁוֹכְחִים הַכֹּל, וְכִשְׂמַתְּבַגְרִים מִתְחִילָה הָעֲבוּדָה שֶׁל לְחִפְשׁ וְלְמַצָּא כָּל מַה שְׂאֲבֹדוּ. אֲבָל מְכִיּוֹן שֶׁהָאָדָם לֹא יוֹדַע מַה הוּא אֲבֹד וּמַה חֶסֶר לוֹ, צְרִיכִים לְנִסְעַ לְצַדִּיק, שְׂיִרְאֶה לְאָדָם מַה הוּא אֲבֹד, וְהַצַּדִּיק עוֹזֵר לְאָדָם לְמַצָּא אֶת כָּל הָאֲבֹדוֹת שֶׁלוֹ, עֵינֵי שֵׁם.

אנשים באים והולכים, עושים ופועלים, לא יודעים 'למה נבראתי? מה התכלית שלי בחיים?' אבל מי שמתקרב אל רבנו ז"ל ומתחיל לציית לעצות בתמימות ובפשיטות, הוא מתבודד להשם יתברך, הוא משוחח עם השם יתברך, במשך הזמן נפקחות העיניים, מתחילים להרגיש טעם בחיים, כבר מבינים 'מה חוכתי בעולם? תפקידי הוא להפיר ולמצא את הקדוש ברוך הוא בכל דבר, ותמיד לחשב מהשם יתברך'. הגברים לומדים את כל התורה כלה והנשים עוזרות לבעלים שיוכלו ללמד, מתמלאים בקדושה עד שמקבלים בחזרה כל מה שהנשמה למדה והבינה לפני שהיא ירדה לעולם.

רבנו ממשיך ואומר: "אף הצדיק אינו משיב לו האבדה עד שידרשנו אם אינו רמאי ושקרן", כפי ההלכה; קדם עוברים נסיונות קשים, ואם מחזיקים מעמד - זוכים לדברים יפים.

יעזר השם יתברך שלא נעזב את רבנו, שנצית לרבנו עד שנזכר להשיג כל מה שהנשמה השיגה לפני שהיא ירדה לעולם, על ידי רבוי התבודדות ותפלה.

...

לא להפחיד ילדות, בפרט ילדות צעירות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בא, י"ח שובבי"ם, ג' שבט, שנת ה'תשפ"ג לכבוד המנהלת החשובה שלנו מרת ... תתי, מנהלת בית פיגא קרית ברסלב, ליבערטי

מאד אבקש מכם, תחזקו את המורות; שהן יכניסו דרך ארץ בין התלמידות, אבל לא להפחיד ילדות, בפרט את הילדות הצעירות. אני לא רוצה שבמוסד שלנו יקחו ילדה וינעלו אותה בחדר חשוך, בחדר ההסקה ולהבהיל. יש מספיק דרכים איך ללמד את הילדות דרך ארץ, באפן שלא להפחיד; כי ילדים קטנים אם מפחידים אותם - הם יכולים חס ושלום לאבד את הדבור, או להשאיר מפחדים לכל החיים.

תִּאֲסְפוּ אֶת הַמּוֹרוֹת פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לַחֲזֹק אוֹתָן, וְתִשְׁאַלוּ אוֹתָן מִה קוֹרָה,
שֶׁהֵן יִשְׁתַּפוּ אִתְּכֶם בְּהַפֵּל, כִּי לֹא יֵצְאוּ מִכְּשׁוֹלוֹת.

...

לֹא לְהִתְעַרֵּב בַּחֲנוּךְ הַיְלָדִים

בַּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשַׁת בֹּא, י"ט שׁוֹבְבִים, ד' שָׁבֵט, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גֵּרוֹ יְאִיר בְּרִסְלָב, לִיבֵּרְטִי

אֲנַחְנוּ מְאֹד מְרַצִּים מִהַעֲבוּדָה הַמְּסוּרָה שְׁלָךְ לַמוֹסֵד, מִמֶּשׁ אֵין לִי מְלִים
לְהוֹדוֹת לָךְ, אֵיךְ אִתָּה נוֹשֵׂא בְּכָל הָעֵל שֶׁל הַהֲסָעוֹת, לְנִקּוֹת אֶת הַבְּנֵי וְלְדַאֵג
שֶׁהַפֵּל יִהְיֶה בְּסֻדָּר.

אָבֵל אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ וְגַם לְהִזְהִיר אוֹתְךָ, אֵל תִּתְעַרֵּב בַּחֲנוּךְ; לֹא
מְנִיתִי אוֹתְךָ לַחֲנוּךְ. אִם יְלָדִים שׁוֹבְרִים מִשְׁהוּ - זֶה לֹא קָשׁוּר אֲלֵיךְ, אִתָּה לֹא
יְכוּל לְבוֹא וְלִצְעַק עַל יֶלֶד וּלְבִישׁ אוֹתוֹ לְעֵינַי כֹּל הַיְלָדִים כְּשֶׁהַיֶּלֶד שָׁבֵר
מִשְׁהוּ; אִתָּה יְכוּל לְדַבֵּר עִם הַמְּנַהֵל אוֹ הַמְּנַהֶלֶת, אוֹ אִתִּי, וְאִם אִתָּה רוֹאֶה
שֶׁמְדַבְּרִים לְאֻזְנִים אֲטוֹמוֹת - זֶה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲכַפֵּת לָךְ.

אִתָּה תַעֲשֶׂה אֶת הַעֲבוּדָה שְׁלָךְ בְּשִׁלְמוֹת; תִּרְאֶה שִׁיְהִי נָקִי, תִּרְאֶה שְׁלֵא
נִפְסִיד כֶּסֶף וְתִתְנֶן מִה שֶׁצָּרִיכִים לְתִנּוּן; אֵל תִּתְעַרֵּב וְאֵל תִּחַנֵּן אֶת הַיְלָדִים.
כְּמוֹ כֵּן תִּזְהַר אֵיךְ אִתָּה מְדַבֵּר לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת בְּפָנֵי הַיְלָדִים. אִם אִתָּה
צוֹעֵק עַל מַלְמֵד אוֹ מוֹרֶה וְהַיְלָדִים רוֹאִים אֶת זֶה - הַיְלָדִים יִהְיוּ מְחֻצְצִים, כְּבָר
לֹא תִהְיֶה לָהֶם דְּרֵךְ אַרְץ.

חֲזֹק וְאִמֵּץ בַּעֲבוּדָה שְׁלָךְ, וְאִם הַיְלָדִים מְלַכְלָכִים אוֹ שׁוֹבְרִים וְכוּ' - אִתָּה
יְכוּל לְדַבֵּר עִם הַמְּנַהֶלֶת תַּחֲנִי' אוֹ עִם הַמְּנַהֵל גֵּרוֹ יְאִיר, אָבֵל אִתָּה אֵל תִּצְעַק
עַל הַיְלָדִים.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּקְבַּל אֶת דְּבָרִי; אֵל תַּעֲלֵב, תַעֲשֶׂה אֶת הַעֲבוּדָה שְׁלָךְ
בְּשִׁלְמוֹת.

גַּם אֵל תִּסְתַּוְּבֵב יוֹתֵר מִיַּדִּי בֵּין הַיְלָדִים, כִּי לֹא תִכְנֹס לְלַחֵץ כְּשֶׁהַיֶּלֶד שׁוֹפֵף
מִים אוֹ מִתִּיז מִים. הַמְּלַמְּדִים יוֹדְעִים אֵיךְ לְדַבֵּר אֵל הַיְלָדִים וְאֵיךְ לְעַצֵּר אֶת

שפרכת המים. ולא לצעק, להרביץ ולהפחיד; לא פתחתי את המוסדות בשביל לצעק, להרביץ ולהפחיד ולבזש.

...

תפסיקו לבכות, כי זה יכול להביא דברים מפחידים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, י"ט שבב"מ, ד' שבט, שנת ה'תשפ"ג

לפלה ... תחנ'

קבלתי את המכתב הרטב, הספוג בדמעות.

זו ספנה גדולה מה שאתם עושים. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (תענית כט.) חרבן בית המקדש היה באותו לילה שהיהודים במדבר בכו לחנם, אז הקדוש ברוך הוא אמר: "אתם בכיתם בכיה של חנם, ואני קובע לכם בכיה לדורות", אני אביא לכם סבה לבכות.

אותו דבר זה אצלכם; תפסיקו לבכות, כי זה יביא דברים מפחידים, ובמקום לבכות שהחטנה תהיה מאחר יותר ממה שאתם רוצים - תודו להשם יתברך שזכיתם בחתן יקר, בעל מדות טובות וירא שמים, חתן שחי עם רבנו, חי עם העצות של רבנו.

זכרו מה הרבי שלנו למד אותנו. כששומעים שמישהו מתלונן, נאנח, בוכה - מביאים לו עוד דברים על מה לבכות, ואם שומעים שמישהו משבח ומודה להשם יתברך - מביאים לו הרבה טוב.

מה חסר לכם בחיים? אתם בריאים וכבר יש לכם שדוף כל כך יקר וטוב, אז איך נכנס פה בכיות? זה לא הגיוני לבכות שהחטנה תהיה קצת יותר מקדם, אתם חייבים להשתנות, אתם חייבים להתחיל להודות להשם יתברך.

אני מקווה שתשמעו בקולי.

...

אם אתם פשוט אוהבים לבכות, (יש אנשים שהשמחה שלהם היא לבכות) - תבכו להשם יתברך הפוך, תבכו ותגידו: "השם, אתה כל כך טוב

אלי, אני כל כך חייבת לך, לא מגיע לי כל כך הרבה טוב; השם מה אני יכולה לעשות כדי לשלם לך בחזרה על כל הטוב שאתה עושה אתי".

...

הגמרא הקדושה תעשה לך מתיקות ואור

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, "ט שובכי"ם, ד' שבט, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד אהובי יקירי ... נרו יאיר

ראה ללמד כל יום את הגמרא הקדושה - כך יהיה לך אור בחיים. אתה תהיה שמור מכל רע, אתה תרגיש את המתיקות והנעימות של הקדוש ברוך הוא.

מראש הישיבה שלך.

...

להתנהג בצניעות ובקדושה כמו בנות ישראל, ולא כמו המצרים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, כ"ד שובכי"ם, י' שבט, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

לגבי וכו'; זה אסור מפרש בשלחן ערוך. השלחן ערוך אומר בפרוש (אבן העזר סימן כ, סעיף ב) שאסור לעשות את זה, "וראוי להכותן מפת מרדות, הואיל ועשו אסור, ויש לאיש להקפיד על אשתו מדבר זה, ומונע הנשים הידועות בכך מלהכנס לה ומלצאת היא אליהן", עי' שם.

חבל שלא מדברים אל בנות בבתי הספר שיזוהרו להתנהג בצניעות ובקדושה כמו בנות ישראל, ושלא יתנהגו כמו המצרים; אחר כך אי אפשר לחיות, אי אפשר לנהל חיים יהודיים.

...

עם שלוש הנקודות האלו של רבנו ז"ל, אתה תפעל אצל אשתך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, כ"ד שוכבי"ם, י' שבט, שנת ה'תשפ"ג
 לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר
 קבלתי את מכתבך.

אם רוצים לפעל אצל האשה שהיא תסתפר וכדומה צריכים לדבר על היפי של הדבר, לא מהקשי שזה מביא ועל הגהינום וכדומה; אם מדברים על ענשים ומגהינום לא פועלים, עדיף שתדבר על היפי של ללכת בדרך התורה, כך המלים יכנסו ללבה.

תדבר אליה שיפה זה מה שהקדוש ברוך הוא אומר, יפה זה מה שצדיקים אומרים, ראש מכסה לאשה נשואה זה יפה, כי אם לא ברוך הוא לא היה אומר לנו לעשות כך, כי התורה היא יפה ומתוקה; אלא מאי, אנחנו בגלות עמקה, הגלות היא שאנחנו מסתכלים על התורה כעל על כבוד. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי פאה א, א) מי שאומר: "יש תורה, ואיני ספנה", התורה היא אמת, אבל קשה לי לשמור את התורה, היא בשבילי משא כבד - הענש שלו חמור ביותר; זו הגלות, שאנחנו חושבים, שפמו שהולך אצל אמות העולם - זה יפה, וכי זה יפה? וכי יתכן שפריצות זה יפה? וכי יתכן שבגדים קצרים, בגדים צמודים, בגדים חשופים יהיו יפים? זה הרי נגד התורה, אז זה לא יכול להיות יפה! אלא מאי, אם מרגישים שנמשכים לזה, חייב להיות שסטינו קצת מהדרך הנכונה, כי יפה זה בודאי רק מה שהתורה אומרת שהוא יפה.

חכמינו הקדושים שואלים (נזיר ב): איך אפשר להגיד כשאשר אדם אומר "אהא נאה", אני רוצה להיות יפה "הרי זה נזיר", אם להיות נזיר זה לא לכתחלה, זה עברה - זה לא יכול להיות יפה! הרי לא יכול להיות שפאשר אדם אומר 'אני רוצה להיות יפה' שהוא יהפך להיות נזיר! כך גם עם כל הדברים שהם לא טובים, הם לא יכולים להיות יפים; יפה זה רק התורה.

תדבר אליה דברים רפים ותהיה מוכן שזה יכול לקחת הרבה זמן, וגם אל תכעס שהיא לא מקשיבה לך, וכך במשך הזמן אתה תפעל.

אני עד להרבה מאד ספורים אצל אנשי שלומנו שהיה נראה שהבית שלהם הולך להתרברב כשהאשה קבלה חברות לא הכי טובות, והם, עם ההקדמות של רבנו, שלוש הנקודות האלו: ראשית, לדבר יפה. שנית, להיות מוכנים שזה יקח הרבה זמן. שלישית, לא לקרר את האהבה אם היא לא רוצה להקשיב, אלא להמשיך לאהב אותה בכל הלב - הם הצילו את הבית שלהם. אתמול כותב לי אברך שאשתו חזרה מכנוס הנשים והיא אומרת שהיא כבר לא רוצה לשים לפה על הצפרנים, היא שמעה שמדברים כל כך יפה שלא לעשות את זה. מה דברו? דברו שלא לתת מוסר. ספרתי בשעור (את השעורים אני לא מוסר באפן אישי, אני מקליט את זה מראש ושומעים את זה בכנוס הנשים) שכמה משפחות מאנשי שלומנו הסתפרו והפסיקו לשים לפה על הצפרנים - לא על ידי מוסר, לא בגלל שאמרו להן: "את שיקצה!" "את פרוצה!" אלא על ידי דבורים יפים והרבה סבלנות, להמשיך לחפש את הטוב, ממש העצה של אומרה של רבנו ז"ל (עין לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב).

אחי, הבן היטב איך אפשר לעבור את החיים בזה העולם ולזכות לחיים טובים ומתוקים, בלי שום מריבות. השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

אף פעם אל תקימו ממקומו אדם שבא לאכל אצל שמחה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בשלח, כ"ה שוכבי"ם, י"א שבט, ה'תשפ"ג
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אף פעם אל תקימו ממקומו אדם שבא לאכל אצל שמחה. מקסימום אפשר להכריז אחרי כנוס הנשים שסעודות החתונה ביישיבה הן בצמצום, אין מקום, זה רק למשפחה; אבל אי אפשר להקים אנשים ממקומם, לשלח החוצה אנשים שבאו לשמחה. בית המקדש נחרב הרי רק בגלל שהוציאו אנשים מהשמחה (ט"ז נה:).

תָּנוּ מַלִּים טוֹבוֹת לְכָל אָחַד, זוּ הַצְדָּקָה הַכִּי גְדוֹלָה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

הַלִּיצְנוֹת הַזֹּאת מוֹצִיאָה כָּל טַפַּת יִרְאַת שָׁמַיִם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֶשֶׁת בְּשֵׁלַח, כ"ה שׁוֹבְבִים, י"א שְׁבֹט, ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר, מְלַמֵּד בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבְעֵרְטִי

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

טוֹב מְאֹד שְׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי כָּל פֶּרֶט שְׁקוֹרָה בְּתִלְמוּד תּוֹרָה.

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁלֹא תִקְשִׁיב לְהַקְלָטוֹת שֶׁל הַלְצִים ... מְלַמֵּד צָרִיף

יִרְאַת שָׁמַיִם, הַלִּיצְנוֹת הַזֹּאת מוֹצִיאָה כָּל טַפַּת יִרְאַת שָׁמַיִם, וּמֵה כָּבֵר תּוֹכֵל

לְהַכְנִיס בְּיַלְדִים עִם הַנְּשִׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת?

תִּכְבֵּד אֶת אַחִיךָ הַרֵב ר' יוֹסֵף וְתַחֲזֵק אֹתוֹ, הוּא יוֹדֵעַ הֵיטֵב מֵה אֲנִי רוֹצֶה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

שְׁהַבְחוּרִים יַעֲזְרוּ וַיִּתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֶשֶׁת בְּשֵׁלַח, כ"ה שׁוֹבְבִים, י"א שְׁבֹט, ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר, מְגִיד שְׁעוֹר בִּישִׁיבְתָנוּ הַקְדוּשָׁה בִּירוּשָׁלַיִם

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי שֹׂמֵחַ לְשִׁמְעַ שְׁהַבְחוּרִים מִתְנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ. תִּלְמֵד אוֹתָם כְּפִי

שְׂרָאִית בִּישִׁיבָה, תִּלְמֵד אֶת הַבְּחוּרִים לַעֲזֹר לְנִקּוֹת, תִּלְמֵד אוֹתָם לְהַתְנַהֵג

בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ.

אֲנִי מְאֹד נִהְנֶה לְרִאוֹת אֶת חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שְׁאַתָּה מְחַדֵּשׁ עַל תְּקוּנִים,

בְּפֶרֶט שְׁהַחֲדוּשִׁים הֵם לְעִבְדָּא וּלְמַעֲשָׂה; הֵם מְחַזְקִים. עַיִן קֶצֶת לְפָנַי כֵּן (דף

ק"ח). אִיךָ הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ מְגַלֶּה כְּאֵלֶּה סוּדוֹת גְּדוֹלִים, שְׁכָל אָחַד יְכוּל לְחַזֵּר

בְּתַשׁוּבָה. "וְאֵף עַל גַּב דְּקִי"ן אִיהוּ זוּהֵמָא, יְכִיל לְמַעַבְדַּנְךָ"י, אֶפְלוּ קִין שְׁבָא

מִכֶּזֶה לְכַלּוֹף - יְכוּל לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה וּלְהִטָּהֵר לְגַמְרֵי; קִי"ן אוֹתִיּוֹת נִק"י, לֹא מִשְׁנֵה מִי שִׁיחָהּ - הוּא יְכוּל לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה, עֵינֵי שָׁם.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

רק אמונה היא הרפואה לכל הבעיות

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת בְּשַׁלַּח, כ"ה שׁוֹכְבֵי"ם, י"א שְׁבֻט, ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲנִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ בַּמִּצְוָה הַגְּדוּלָּה שֶׁל לְחַזֵּק אֶת נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל. תִּכְנִיֶסוּ בְּהֵן
אָמוּנָה; כִּי רַק אָמוּנָה הִיא הַרְפוּאָה לְכָל הַבְּעִיּוֹת, אָמוּנָה מְרַפֵּאת אֶת יְסוּרֵי
הַנֶּפֶשׁ, אָמוּנָה מְבִיאָה בְּרָכוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מְשָׁלִי כח, ט): "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב
בְּרָכוֹת".

לְגַבֵּי וְכוּ'; הָאֲרִיז"ל אוֹמֵר (שַׁעַר הַפְּנוּת דְּרוּשֵׁי הַלְּלוּהָ, דְּרוּשׁ ז): "וְדַע כִּי כְּמוֹ
שִׁיּוּצֵי אֵינִי הַמְזִיקִין אֵלָיו מִן הָאָדָם הַמוֹצִיא שְׁנֵי"ל לְהִיּוֹתוֹ בְּלֹא אִשָּׁה, כִּךָּ הָאִשָּׁה
בוֹרְאָה מְזִיקִין בְּלֹא אִישׁ".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

תגיד תודה למלמד שלך

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת בְּשַׁלַּח, כ"ה שׁוֹכְבֵי"ם, י"א שְׁבֻט, ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר, יְרוּשָׁלַיִם

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי שָׂמַח לְשִׁמְעַ כֹּל מֵה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב; שְׂאֵתָה לוֹמֵד בְּהַתְמָדָה, שְׂאֵתָה
אוֹהֵב לְכוּא לְתַלְמוּד תּוֹרָה וְאֵתָה אוֹהֵב אֶת הַמְּלַמֵּד שְׁלָךְ.

תִּקְשִׁיב טוֹב כְּשֶׁלּוֹמְדִים הֵלְכוֹת, רַבְּנוּ ז"ל צִוָּה לְלַמֵּד הֵלְכָה (שִׁיחַת הַר"ן,
סימן טט); רַק אִם לּוֹמְדִים הֵלְכָה - יְכוּלִים לְקַיֵּם אֶת כָּל הַמִּצְוּוֹת.

תתנהג בדרך ארץ ותתרגל שבכל פעם שהמלמד שלך מסים ללמד, לפני שאתה הולך לשחק ולהתאורר - תגיד תודה למלמד שלך. כמו כן תרגיל את עצמך במדה הטובה להודות לכל אחד. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

תעזרו לאמא שלכם ואל תריבו עם האחים והאחיות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בשלח, כ"ה שובבי"ם, י"א שבט, ה'תשפ"ג

... תחזי, תלמידת בית פיגא ירושלים

קבלתי את המכתב.

טוב מאד שהפסקתם לישן עם מכנסים. מכנסים זה לבנים, בנות לא לובשות מכנסים; גם לא בשעת השנה וגם לא כשעושים תרגילי התעמלות, מכנסים לבת זה לא יפה ולא עדין.

תעזרו לאמא שלכם ואל תריבו עם האחים והאחיות, כך תעשו נחת רוח להשם יתברך.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

עם אמונה אפשר לתקן הכל

בעזרת ה' יתברך - ליל ששי פרשת בשלח, כ"ו שובבי"ם, י"ב שבט, ה'תשפ"ג
שלוש וברכה חברי הקרים, אחים יקרים ואהובים, תלמידי היכל הקדוש בארץ ישראל, ה' עליהם יחיו

אנחנו עומדים בשבועים האחרונים של שובבי"ם, כלנו רוצים לזכות לתקן מה שאנחנו צריכים לתקן. לצום אנחנו לא יכולים, גם פי אין לנו כח לצום, ואפילו שיש לנו כח - רבנו אמר לנו (תני מוהר"ן, סימן תצא) שלא נצום; אז מה עלינו לעשות כדי לתקן מה שאנחנו צריכים לתקן?

מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אוֹמֵר, עִם אַמוּנָה אֶפְשָׁר לְתַקֵּן הַכֹּל; כְּשֶׁאֵדָם מְכַנִּים בְּתוֹכוֹ 'הַכֹּל זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ; דּוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר, הַכֹּל לְכֹל זֶה הוּא' - אַזֵּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל הַעֲבֵרוֹת וְהוּא זוֹכֵה לְכֹל הַתְּקוּנִים.

תַּתְחִיבֵנוּ בְּאַמוּנָה בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, זֶה יִתְקַן אֶתְכֶם. רַבְּנֵינוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה, סִימָן לג): "עַל יְדֵי אַמוּנָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ", תְּדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תִּבְקֶשׁ עַל אַמוּנָה, תִּבְקֶשׁ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְתִי כָּבֵד אֶזְכָּה לְאַמוּנָה זָכָה וּבְרוּרָה? אֲבֵא יִקָּר מְתִי כָּבֵד אֶזְכָּה לְהַרְגִישׁ אוֹתְךָ, לְרֵאוֹת אוֹתְךָ וּלְחַשֵּׁב רַק מִמֶּךָ, אֲבֵא יִקָּר אֲנִי רוֹצֵה רַק אוֹתְךָ, אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּר אֵלֶיךָ, אֲבֵא יִקָּר אֲנִי רוֹצֵה לְהַכִּלֵּל בְּךָ"; כֵּן זוֹכִים לְכֹל הַתְּקוּנִים.

בְּשָׁבוּעַ הַבָּא יֵשׁ לָנוּ חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּשַׁבָּט, רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת; תַּעֲשׂוּ סְעוּדָה בְּבֵית, כָּל אֶחָד עִם הַמִּשְׁפָּחָה וְהַיְלָדִים שְׁלוֹ. תִּקְדִישׁוּ זְמַן לַיְלָדִים, אֵל תִּשְׁאִירוּ אֶת הַיְלָדִים הַפְּקָר, יְלָדִים הֵם כְּמוֹ אֵילָנוֹת; אִם נוֹטְעִים אוֹתָם, מְשָׁקִים אוֹתָם - צוֹמְחִים אֵילָנוֹת יְפִים, בְּאִים דּוֹרוֹת יְפִים, אֲבָל אִם כָּל הָרֵאשׁ מִנְּחָ בְּכֶסֶף - מַה כָּבֵד אֶפְשָׁר לְצַפּוֹת מֵהַיְלָדִים? הַיְלָדִים גַּם יִרְדְּפוּ אַחֲרֵי הַכֶּסֶף.

אֲצַלְנוּ בְּאַמְרִיקָה מִפְּחִידִים בְּחֻדְשׁוֹת שְׁבַשְׁבַּת הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת קָר גָּדוֹל, שׁוֹאֵל אוֹתִי מִיִּשְׁהוּ הָאֵם הוּא צָרִיךְ לְלַכֵּת לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּמִנְיָן אוֹ שֶׁהוּא יְכוֹל לְהִשְׁאֵר בְּבֵית, אֲמַרְתִּי לוֹ: "מִיֵּלָא אַתָּה אוֹמֵר שְׁאֵתָה לֹא יְכוֹל לְלַכֵּת לְעַבֵּד כִּי קָר מְאֹד - זֶה דְּבָר אֶחָד, אֲבָל לְהַתְּפַלֵּל? אִם אַתָּה לֹא תִלְךָ לְהַתְּפַלֵּל כִּי קָר, הַיְלָדִים שְׁלָךְ יֹאמְרוּ שְׁקָר לָהֶם כָּל שָׁבוּעַ, הֵם בְּכֹלֵל לֹא יִלְכוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת".

כְּמוֹכֵן, שְׁזָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עִם שְׂמִחָה; זֶה הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב - לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה כְּשֶׁמְקִימִים אֶת הַמְּצוּוֹת, לְעַשׂוֹת אֶת הַמְּצוּוֹת בְּחִיּוֹת; כָּל פְּסִיעָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כְּשֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ עִם הַיְלָדִים שְׁלָךְ - תִּשְׁרֵי לָהֶם "כְּמָה מְאֻשְׁרִים אֲנַחְנוּ, אֲנַחְנוּ הָעַם הַנִּבְחָר, הַבְּנִים שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא! לְאֵמוֹת הָעוֹלָם אֵין מַה שֵּׁישׁ לָנוּ".

כְּמוֹ כֵּן כְּשֶׁעוֹשִׂים מְצוּוֹת תִּשְׁרֵי מְגִינּוֹת שְׂמִחוֹת, לֹא מְגִינּוֹת שֶׁל גְּהִינּוֹם

'אם לא עושים כף וכף הולכים לגהנום'; עוב את הגהינום, בשבת אין גהנום, בשבת יש רק גן עדן.

עכשו עומדים בדיוק שנה לתלמוד תורה שלנו היכל הקדש ירושלים, מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי, שאנחנו מחנכים את הילדים שלנו עם אמונה, עם יראת שמים, עם קדשה. בשביל הפרט הזה בלבד, שאנחנו יכולים ללמד את ילדינו שידברו וישוחחו עם השם יתברך - הרי הכל כבר פדאי; שהילדים ישמעו לארץ שנתייהם, מהגן עד החתנה מאות אלפי פעמים: 'יש בורא לעולם', 'תדבר אל השם יתברך', 'הקדוש ברוך הוא אוהב אותך', 'המצוות שלך עושות רעש בשמים', 'כל מלה שאתה מדבר אל השם יתברך נשמעת בכל העולמות', וכדומה.

כמו כן אם מדברים אל הילדים שיזהרו ממנוגלים, לצערנו לא מדברים, ואיפה שפן מדברים מדברים מתחת לאף, לאף ילד אין משג על מה מדברים, אבל אצלנו, בחדר של רבנו - פן מדברים, אומרים לילדים: "תזהרו ממנוגלים", "תזהרו מלשים את הידים על אות ברית קודש".

מה אומר לכם אחי היקרים, אני מדרין החתנים באמריקה לחתנים שלנו, הילדים שבאים מהחדר של רבנו הולכים לחתנה בכתנת נקיה. כפי שרבנו הבטיח (חיי מוהר"ן, סימן תקיז) "אני בטוח בהשם יתברך שכל תינוק שיבוא לפני קדם שיגיע לכן שבע שנים, בודאי יהיה נקי מן החטא עד יום חתנתו", הפונה היא בלי לפגם באות ברית קדש; בשביל זה בלבד זה כבר פדאי.

אבקש מכם חברי היקרים, גם אלו שעדיין לא שולחים את הילדים לחדר של רבנו שידברו אל הילדים בבית מזמן לזמן מקדשה, להדריך אותם לא לשים את הידים על האות ברית קדש, וכשרואים שילד צריך ללכת לשרותים והוא נוגע בעצמו, צריכים מיד להגיד "לא לשים ידים", להדריך אותו, שזה יהפך אצלו לטבע שני להיות שמור. הדור מדרדר ונופל, היום צריכים לדבר אל הילדים עוד יותר מפעם, כי היום יש כאלה ספורים שלא היו פעם.

בעזרת השם גם נפתח בקרוב תלמוד תורה בכני ברק, אני רק צריך להכין את האנשים הנכונים שיהיו ממנים על זה.

הַשְּׁבוּעַ חַל יוֹמָא דְהִלּוּלָא שֶׁל רַבְּנּוּ מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, אַתֶּם הֲרִי סְמוּךְ וְנִרְאָה, אַתֶּם יְכוּלִים לִהְיוֹת בְּצִיּוֹן בְּיוֹם הַהִלּוּלָא; לְהִתְפַּלֵּל שָׁם עִבּוּרְכֶם, עִבּוּר הַמִּשְׁפָּחָה וְעִבּוּר כָּל הַיְהוּדִים, בְּנֻדָּאֵי תַזְכִּירוּ גַם אוֹתֵי שָׁם, אַתֶּם יְכוּלִים לְסַפֵּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דְּבָר אֶחָד שְׂזַכִּיתִי אֶתְכֶם, וּלְבַקֵּשׁ שִׁיְהִיָּה לִי פֶחַ וְשְׂאוּכַל לְהוֹצִיא לְפַעַל אֶת כָּל הַתְּכַנִּיּוֹת שְׁלִי.

אֲנִי צָרִיךְ לְקַצֵּר, אֶכְתֹּב לְכֶם בְּפַעַם אַחֲרַת יוֹתֵר בְּאַרְיִכוֹת, אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם רַק דְּבָר אֶחָד, תִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם לְכַבוֹד הַלּוּלֵת מוֹהֲרָא"ש לְעִסְק בְּכָל יוֹם בְּהַפְּצָה; אֲנַחְנוּ חִיְבִים לְהַפִּיר טוֹבָה לְמוֹהֲרָא"ש, הוּא מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ, וְתֵרַע עַל הַכֹּל כְּדִי שְׂאֲנַחְנוּ גִדַע מְרַבְּנוּ וְשִׁיְהִיו לָנוּ חַיִּים טוֹבִים, אַז אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ וּלְמַסֵּר אֶת זֶה לְעוֹד יְהוּדִים.

אֲנָשִׁים מְטַפְּסִים כָּל הַשָּׁנָה עַל קִירוֹת חֲלָקִים, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ בִימֵי הַשׁוֹכְבִי"ם, לֹא יוֹדְעִים מַה לַעֲשׂוֹת, חוֹשְׁבִים שֶׁתְּקוּן שׁוֹכְבִי"ם זֶה לְלַמַּד שְׁעוֹת רְצוּפוֹת, אוּ פְרִישׁוֹת בְּבֵית, וּמִתְמַלְאִים בְּתַסְפוּל מְזָה וְעוֹזְבִים הַכֹּל. אַז אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַפְּיץ שֶׁתְּקוּן שׁוֹכְבִי"ם זֶה לְלַכֵּת שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם לְבֵית הַכְּנִסֵּת לְהִתְפַּלֵּל, תְּקוּן שׁוֹכְבִי"ם זֶה לְלַמַּד קִצַּת חוּמָשׁ עִם תְּרַגּוּם מְחֻלָּק לִימוֹת הַשְּׁבוּעַ לְפִי הַפְּרָשָׁה, תְּקוּן שׁוֹכְבִי"ם זֶה לְשַׁמַּח עִם הַמְצוּוֹת שְׁעוֹשִׁים, לְשַׁמּוּחַ עִם הַתְּפִלִּין, עִם הַצִּיצִית, עִם שֶׁבֶת קִדְשׁ, תְּקוּן שׁוֹכְבִי"ם זֶה לְהִיּוֹת וְתָרֵן בְּבֵית, לְהִתְנַהֵג בְּסִבְלָנוֹת עִם הָאִשָּׁה, תְּקוּן שׁוֹכְבִי"ם זֶה שְׁלֹא יְהִיו קִשְׁיוֹת עַל הָאֲמוּנָה, לְדַעַת וּלְזַכֵּר שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַק טוֹב, "טוֹב ה' לְכֹל" (תְּהִלִּים קמ"ה, ט), הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה רַק טוֹב, וּמַה שְׂאֲנַחְנוּ עוֹבְרִים – זֶה רַק טוֹב; זֶה תְּקוּן שׁוֹכְבִי"ם.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהַמְּכַתֵּב הַזֶּה יִתֵּן לְכֶם קִצַּת חִזּוּק, כִּלְכֶם תִּתְחַדְּשׁוּ וְתִתְחִילוּ מִחֻדָּשׁ לְלַכֵּת לְהַפְּצָה.
שֶׁבֶת שְׁלוֹם.

...

תתחזקו ותחזקו את כל המורות לתת חנוף טוב

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת בשלח-שירה, כ"ו שוכבי"ם, י"ב שבט, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי', מנהלת בית פיגא ליבערטי

קבלתי את המכתב.

עכשו תראו שזה כמו שמוהרא"ש אומר, כשהאמא שמחה - הילדים שמחים, וכשהאמא ממרמרת - רואים את זה מיד על הילדים. הילדה ... היא מסכנה גדולה, בבקשה תדברו אליה ברחמנות; כי אמא שלה עוברת עכשו תקופה קשה, היא לא מרצה מעצמה וכו' וכו', וזה משפיע מיד על הילדים. היא ילדה טובה, מה היא תעשה, מה ילדה יכולה לעשות כשהאמא לא מסדרת וכו', הילדה מאבדת את המוח, ומתחילה לעשות דברים מעניינים, דברים חצופים וכו'; אבקש מכם, תדברו עם המורות שירחמו על הילדה הזאת.

(כמוכן שהכל צריך להיות בסודיות מחלטת, המורות לא יכולות לדבר על זה; הן על הילדה והן על האמא, וד"ל).

לגבי הבת ... תחי', אם מעצבן אותה שמדברים בבית הספר יותר מידי על רבנו, מוהרא"ש וראש הישיבה; זו לא בעיה, היא לא צריכה להשאר כאן, אף אחד לא מכריח ללמד כאן, היא יכולה לחזור לבית הספר שלה. ברוך השם הגנות שלנו מדברות מאמונת חכמים, ואותן מעצבן על מה שמדברים בין בנות בבתי ספר אחרים, לא צריכים לדבר אל הבנות שידברו פחות מרבנו ומראש הישיבה.

מוהרא"ש תמיד היה אומר ביבנאל, אף אחד לא חייב להיות כאן, מוהרא"ש היה מתבטא, יש שתי יציאות מיבנאל, כדי שמי שלא מרצה יוכל לצאת משני הכוונים. אותו דבר זה בקריה, יש בערך שמונה יציאות; שתי יציאות מטווין ברידזש, שני דרכים מאולד מונטיסלאו, דענמען, איסט מאנגאפ, גרדן האוי, וקרוס פארם, ומי שמעצבן אותו שמדברים כאן מראש הישיבה, מי שמעצבן אותו הקהלה שלנו - יכול לבחור באיזו דרך לצאת.

אחרי הכנוס עשו משחק, מי יכול להגיד מה מעצבן אותה, ומישהי אמרה שמעצבן אותה מהאנשים שמדברים כל כך הרבה מראש הישיבה. זו

לא אמונה להיות בעיה, הקהלה שלנו לא נועדה לעצבן, בישיבה יש לי גם בחורים שמדברים כל היום מהפצה ובחורים אומרים שמעצבן אותם שמדברים כל כך הרבה מהפצה, אז אני אומר להם: "זה אמור לעצבן כשמדברים מפוליטיקה או מכסף, איך אפשר לדבר כל כך הרבה על כסף ועל רכבים יקרים"; תגידו לבת הזאת: "חבל להיות כאן ולהתעצבן, יש כל כך הרבה מקומות יפים איפה להיות".

לגבי לשלח את השעורים של בית פיגא וויליאמסבורג; אדבר עם המנהל ר' מרדכי שישלח את השעורים לבית פיגא בקריה.

לגבי המורה שאין לה כח לבוא ...; אני חושב שהיא צריכה רק קצת חזוק. זה התפקיד שלכם לתת למורות מלים טובות, זה הדבר הכי חשוב של מנהלת; עם כמה מלים טובות הן מקבלות כח והן יעשו עבודה טובה מכל הלב.

התלמוד תורה בקריה עדיין צריך מנהל, אני מחכה שהמנהל ר' מרדכי אינדיג יעבר לגור שם, אין למלמדים מי שיעזר להם, כשילד מתחצף אין להם לאן לשלח את הילד. אתמול מלמד חטף משקפים מילד כי הוא לא התנהג בדרך ארץ, כששמעתי את זה בקשתי מהשם יתברך: "רבונו של עולם, איפה אני? מה זה כאן?" מלמד גם העניש ילד בזה שהוא לא הרשה לו ללכת הבייתה כי הוא לא מתנהג בדרך ארץ, זה לא נורמלי; זה לא עניש ואת זה לא עושים, אני מקוה שעד הקיץ יהיה מנהל ודברים יסתדרו.

טוב מאד שהפרידו בין שתי הבנות ... ו... ההורים של משפחת ... קצת פועסים, הם חושבים שאנחנו דוקא עושים את זה לבת שלהם; מה אפשר לעשות? לא כל ההורים יודעים איך חנוף עובד, הורים נמסים מהילדים כשהם רואים דמעות. אני כותב לכם את זה, כדי שתדעו שהאמא חושבת שיש לכם משהו נגד הבת שלה, אם אתם יכולים לדבר עם האמא - תדברו. כמו כן מרת ... מאד צעקה על המורה מרת ... שהיא שונאת את הבת שלה. אני כל כך מתבלבל, אני כבר לא יודע מי הילדה ומי אמונה להיות האמא... אני חושב שצריכים לעשות בית ספר להורים, ללמד אותם מדות טובות והפרת הטוב.

מֵאֵד אֲבָקֶשׁ מִכֶּם מִרַת ... תַּחֲזִי, תַּתְּחַזְּקִי, וְתַחֲזְקִי אֶת כָּל הַמּוֹרֹת שֶׁהֵן
יִכְנִיסוּ בְּיַדְּךָ אֲמוּנָה, יִרְאַת שָׁמַיִם וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְשֶׁלֹּא יִחַלְּשׁוּ מִכָּלֹם.

שִׁבְתָּ שְׁלוֹם.

אֲנִי מְקַוֶּה לָבוֹא לְבֵית פִּיגָא בַּשָּׁבוּעַ הַבָּא.

...

בערות השם תכבוד

עֲצָתוֹ אֶמּוֹנָה

אלהינו

הקדושה של אמא (ב)

ילדים יקרים, נמשיך לספר את הספור מהצדיק רבי אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו.

מי זוכר איפה אנחנו אוהזים בספור? ספרנו שהצדיק שרף את ידיו כשאמא שלו הצדקת מיריש אמרה לו שפשהוא היה ילד קטן הוא הרביץ לה, הצדיק בכה: "הרבצתי לאמא?!". הוא רץ לאש ושרף את ידיו הקדושות.

עכשו ילדים יקרים נמשיך לספר, הצדיק הקדוש רבי אלימלך זכותו יגן עלינו רוצה ללכת להתפלל, הוא רוצה להניח את התפלין הקדושות. הקדוש ברוך הוא נתן לנו מצוה להניח תפלין בכל יום, לילדים אין את המצוה הזו, מצוות תפלין מתחילה מהבר מצוה, כשנהיים בני שלוש עשרה; שאז כל יהודי מניח את התפלין הקדושות.

הצדיק לוקח את התפלין שלו והולך לבית
הפנסת בשמחה, הוא רוקד כל הדרך, הוא שר
לעצמו: "אני מודה לך רבוננו של עולם, אני הולך
לקיים עוד פעם את מצות הנחת תפלין".

הוא נכנס לבית הפנסת, הוא מפשיל את שרוולו
והוא רואה שהידים שלו שרופות, הוא מתחיל
לבכות: "אוי ואבוי, אני לא יכול להניח את
התפלין הקדושות..."

"אוי ואבוי, אני לא יכול להניח את התפלין הקדושות..."

הַצְדִּיק מִתְחִיל לַעֲשׂוֹת תְּפִלוֹת, הוּא מְבַקֵּשׁ:
 "אָבָא יְקָר, אָנִי כָּל כֶּף רוֹצֶה לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין, אָנִי
 רוֹצֶה לְקַיֵּים אֶת הַמִּצְוָה שְׁלָךְ, אֲבָל הַיְדִים שְׁלִי
 שְׂרוּפוֹת. אָבָא, תַּעֲשֶׂה לִּי עֲכָשׁוּ נִס שְׂאוּכַל לְהִנִּיחַ
 אֶת הַתְּפִלִּין הַקְּדוֹשׁוֹת, תִּרְפָּא אֶת הַיְדִים שְׁלִי".

ו.. פְּלֵאֵי פְּלֵאִים הוּא מְסַתְּכָל וְרוֹאֶה שְׂיֵשׁ לוֹ יְדִים
 חֲדָשׁוֹת, יְדִים יְפוֹת, יְדִים בְּרִיאֹת; זֶה כְּבָר לֹא
 שָׁחַר, זֶה כְּבָר לֹא מְדַמֵּם, הוּא קָבֵל יְדִים חֲדָשׁוֹת
 וְיְפוֹת כְּמוֹ תִינוּק קָטָן.

הוּא אוֹמֵר: "אָנִי מוֹדֶה לְךָ הַשֵּׁם, אָנִי מְשַׁבַּח אוֹתְךָ
 הַשֵּׁם שֶׁהַיְדִים שְׁלִי הִתְרַפְּאוּ, כְּבָר אוּכַל לְהִנִּיחַ אֶת
 הַתְּפִלִּין הַקְּדוֹשׁוֹת!"

יְלָדִים, כְּבָר סִפְרָנוּ בַּשָּׁבוּעַ שֶׁעָבַר שְׁאַנְחָנוּ לֹא
 נִשְׂרַף אֶת הַיְדִים, רַבְּנוּ לְמַד אוֹתָנוּ שְׁאַנְחָנוּ לֹא
 צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הָעֲבוֹדוֹת הַקְּשׁוֹת, אֲנַחְנוּ לֹא
 צְרִיכִים לָצוּם וְלַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָרִים שְׁמִיִּסְרִים.
 רַבְּנוּ אוֹמֵר שֶׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ נִהְיִים
 צְדִיק גָּדוֹל מְאֹד, עַל יְדֵי דְבוּר לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ
 זוֹכִים לְהִתְקַרֵּב מְאֹד אֵלָיו; בְּמָקוֹם לָצוּם וְלַעֲשׂוֹת
 סְגוּפִים - אוֹמֵר רַבְּנוּ - אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה
 אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

אָבֵל אֲנַחְנוּ כֵּן לּוֹמְדִים מִהַסְפּוֹר אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל
תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ עַל דְּבָרִים שְׂבַעֲיָנִים שֶׁלָּנוּ נִרְאֶה שֶׁזֶה
לֹא יָכוֹל לְקִרּוֹת, כְּפִי שֶׁהַצְּדִיק עָשָׂה, הוּא בִקֵּשׁ עַל
יָדַים חֲדָשׁוֹת. אֶת זֶה אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת, אֲנַחְנוּ
הוֹלְכִים לְבַקֵּשׁ מִהַשָּׁם יתְּבַרְךָ כָּל דָּבָר, וְגַם נְבַקֵּשׁ
סְלִיחָה מִהַהוֹרִים שֶׁלָּנוּ, אֵף פַּעַם חַס וְשָׁלוֹם לֹא
נִרְבִּיץ לְאָבָא וְאֵמָא, אֲנַחְנוּ נִדְבָר בְּדַרְךְ אֶרֶץ וְלֹא
בְּחֻצָּפָה.

כָּל הַיְלָדִים מְתִישְׁבִים יָפָה וְהוֹלְכִים לְשִׁיר אֶת
הַשִּׁיר הַיָּפָה:

”מְתִי שֶׁעַל צְדִיק קְדוֹשׁ מְדַבְּרִים -

הַחַיִּים נְהִיִּים מְתוֹקִים,

מְתִי שֶׁמְדַבְּרִים מִהַ צְדִיקִים עוֹשִׂים

מִיַּד נְהִיִּים יְהוּדִים כְּשָׂרִים.”

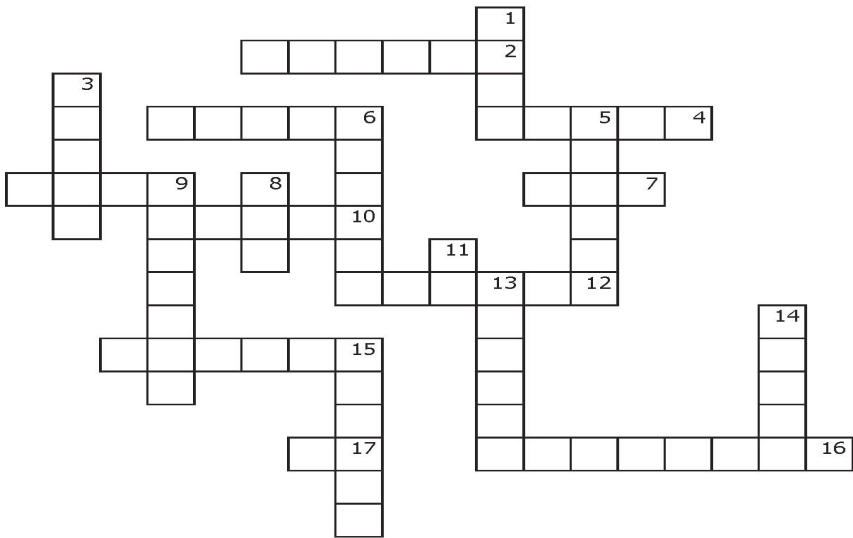
כָּל הַיְלָדִים בְּיַחַד:

”מְעַשְׂיוֹת לְיְלָדִים - לְלִמּוֹד אֵיךְ לִהְיוֹת יְהוּדִים
כְּשָׂרִים,

הָעֶקֶר לְדַבֵּר מִצְדִיקִים - כִּכָּה עַל הַשָּׁם חוֹשְׁבִים.”

האם למדת היטב את העצתו אמונה של פרשת יתרו?

מאונך

מאוזן

1. מי שצוחק מהשני זה סימן של _
3. תשפכו את_, תשוחחו עם השם יתברך בשפה שלכם
5. בתורה והמצוות, שם לא טוב להיות _ , שם צריכים לרצות עוד ועוד
6. צריכים כל הזמן_, לעבוד את השם
8. שלום הוא לא כשיש לשני אנשים את אותו _
9. _ להשם יתברך, אזי אפשר לחיות עם כל אחד
11. כשגבר _ מחייך אליכם, תתעלמו
13. תזרוק את _ והמרה שחורה, תשמח שאתה יהודי
14. להיות _ זו עבודה קשה, צריכים לשאוף לזה, לבקש על זה
15. אתה לא יכול לתאר לעצמך את החשיבות של להחיות את נפשם של _

2. חזק ואמץ, תנצל את שנות _ בתורה ותפילה
4. כל החולאת הבאין על האדם, כולם באין רק מקלקול _
6. אנשי שלומנו הרי הולכים _ מוקדם מאד
7. שלא יעבר אפילו _ אחד בלי לימוד התורה הקדושה
9. תפילה חזקה יותר _ , חזקה יותר מטבע; עם תפילה רואים נסים
10. כל זמן שיש _ אי אפשר לחלק סכומים גדולים לצדקה
12. _____ היה ממלא אותנו באמונה
15. תפרטו ביחד את _ שהקדוש ברוך הוא עושה, כך יבוא עוד חסדים
16. למה אתה _ לדאוג? למה שלא תסמוך על הקדוש ברוך הוא?
17. אני לא רוצה כלום, אני לא צריך כלום _ את הקדוש ברוך הוא בלבד